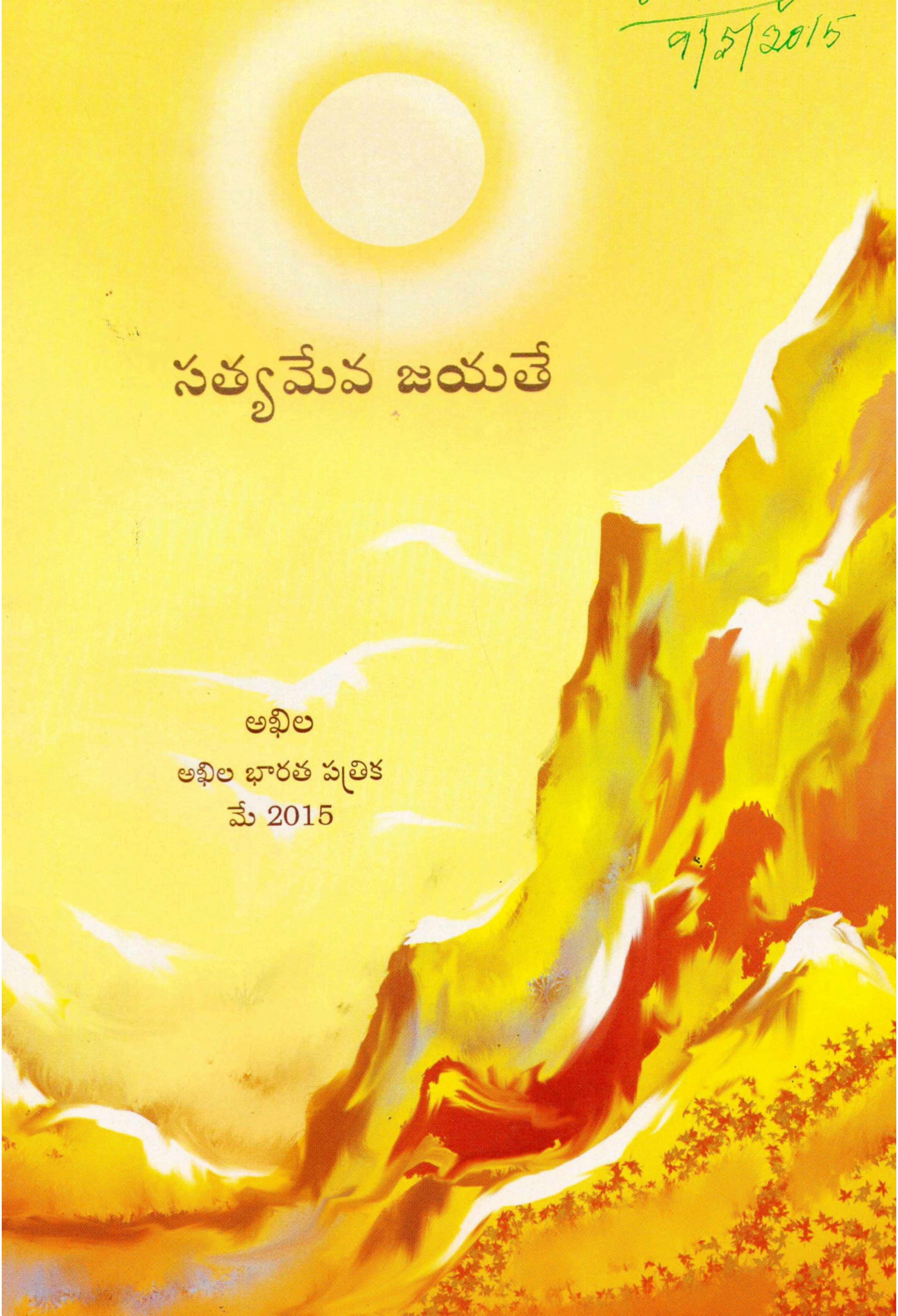

సత్యమేవ జయతే

అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక

మే 2015

విషయసూచిక

1932 ఏప్రిల్ 18

అతిమానసం స్వయంగా సత్యమై యుండడమేగాదు, అసత్యాన్ని పూర్తిగా తిరస్కరించేదికూడా. అసత్యానికి ఆశ్రయమిస్తున్న చేతన లోనికి అతిమానసం దిగివచ్చి, స్థిరపడి అభివ్యక్తం గావడమనేది యెన్నడూ జరుగదు.

అందుచేత, కేవలం ప్రాథమిక సోపానమే అయినప్పటికీ, అసత్యాన్ని జయించాలంటే అబద్ధాలు చెప్పడం, మానడం ప్రప్రథమ ఆవశ్యకత.

చివరకు అస్తిత్వమంతటిలో దాని సమస్తగతుల యందు, గమ్యాన్ని అసలు చేరుకోవాలంటే ఒక సంపూర్ణ, సమగ్ర చిత్తశుద్ధి నెలకొనేటట్లు చేయాలి.

The Mother

అనువాదం: కె.వి. రావు

సత్యమంటే?

శాస్త్రి వచనాలు

అంతఃశరీరంలో ప్రకాశవంతమై దివ్యతేజోవిరాజిత దేహంతో అలరారుతున్న ఆత్మను దేనినైతే తమ సర్వదోషాలను కఠోరతపస్సు ద్వారా హరింపజేయుటవలన ఋషులు దర్శించగలరో ఆ ఆత్మను, సత్యశీలత, ఆత్మ నిగ్రహము సమగ్ర జ్ఞానముతో దర్శించవచ్చును.

విజయవంతమయ్యేది సత్యమేగాని అనృతంకాదు. దేవతలు పయనించే బాట సత్యంచేత పరచబడింది. దానిననుసరించి ఋషులు సత్యముయొక్క దివ్యధామాన్ని అధిరోహిస్తారు.

మానసిక నిర్వచనానికి అతీతమైనది సత్యం

సత్యానికి మానసిక నిర్వచనం నీకు కావాలి. సత్యాన్ని మానసిక పరిభాషలో నిర్వచించలేము...

సత్యం ఇది అని చూపించలేం, నిర్వచించలేం... అలా జీవించవలసిందే. సత్యానికి తనను సంపూర్ణంగా అర్పించుకొన్నవ్యక్తికి, సత్యజీవితాన్ని కాంక్షించిన వ్యక్తికి, సత్యాన్ని సేవించాలని కాంక్షించిన వ్యక్తికి, చేయవలసివున్నదేమిటో ప్రతిక్షణం తెలుస్తూ వుంటుంది. అదొకరకమైన అంతః స్ఫూర్తి లేదా అంతర్వివేకం(అది చాలా తరచుగా మాటలు లేకుండా, కాని కొన్ని సమయాల్లో మాటల రూపంలో కూడా వ్యక్తం అవుతుంది.) ఆ క్షణంలో యేది సత్యమో దానిని క్షణక్షణానికి తెలిసేటట్లు చేస్తుంది. ఇదిగో, ఇదే చాలా ఆసక్తిని కలిగించే విషయం. చక్కగా నిర్వచించబడిన, చక్కగా వర్గీకరించబడిన, చక్కగా ఋజువుచేయబడిన విషయంగా నీవు సత్యాన్ని గురించి తెలుసుకోవాలనుకుంటున్నావు! తెలుసుకొని ఇంక దేనికోసమూ వెంపర్లాడకుండా స్థిమితంగా కూచోవాలనుకుంటున్నావు. దాన్ని పట్టుకొని "ఇదిగో ఇదీ సత్యం" అని చెప్పి దానిని స్థిరపరచాలనుకుంటున్నావు. మతాలన్నీ చేసిన పనియిదే. అవి తమ సత్యాన్ని నిర్హేతుకంగా సిద్ధాంతీకరించాయి. కాని అది సత్యమెంత మాత్రం కాదు.

సత్యం సజీవమైనది, గమనం కలది, ప్రతీ క్షణం తనను తాను వ్యక్తం చేసుకొనేది,

పరాత్పరుని చేరుకొనే మార్గాలలో అదొకటి.

పరాత్పరుని చేరుకొనేందుకు ప్రతివ్యక్తికి అతనిదైన ఒక మార్గంవుంది. అన్ని ప్రక్కల నుండి ఏకకాలంలో ఆయనచెంతకు చేరగల కొంతమంది బహుశా ఉండి ఉండవచ్చు. కాని భక్తిద్వారా, శక్తిద్వారా, చేతనద్వారా, సత్యంద్వారా చేరగలవారు కూడా వున్నారు. ఈ పద్ధతిలో ప్రతీది పరమేశ్వరుని వలె సంపూర్ణం, బలీయం, అనిర్వచనీయం.

తన కర్మయందు పరమేశ్వరుడు సంపూర్ణం, బలీయం, అనిర్వచనీయం, అగ్రాహ్యం. ఇవే లక్షణాలు ఆయనయందాపాదితమైన వాటికి కూడా వుంటాయి.

ఈ విషయాన్నెరిగినవ్యక్తి, ఈ పద్ధతులలో దేనిని సేవించడానికైనా తనను తాను నియమించుకొన్న వ్యక్తి (జీవితంలో, కాలంలో, కాలగమనంలో దానిని వ్యక్తం చేసినవ్యక్తి) ప్రతిక్షణం సత్యమంటే యేమిటో తెలుసుకొంటాడు. ప్రతిక్షణం చేతన అంటే యేమిటో తెలుసకుంటాడు, ప్రతి క్షణం శక్తి అంటే ఏమిటో తెలుసుకుంటాడు. ప్రతిక్షణం ప్రేమ అంటే ఏమిటో తెలుసుకుంటాడు. బహురూపశక్తి, ప్రేమ, చేతన, సత్యం తననుతాను అసంఖ్యాకంగా, సృష్టిలో వ్యక్తం చేసుకొంటుంది, పరమేశ్వరుడు సైతం సృష్టిలో తనను తాను అసంఖ్యాకంగా వ్యక్తం చేసుకున్నట్టే.
CWM 15: 396, 97

సత్యాన్ని మనస్సు అస్తవ్యస్తం చేసిచూపుతుంది.

ప్రధానమైన సత్యాన్ని కనులకు మిరుమిట్లు గొలిపే అమలిన తెల్లని వెలుగు గల ఒక గోళంతో మనం పోల్చినట్లైతే, మానసిక మాధ్యమంలో, మానసిక వాతావరణంలో ఈ సమగ్ర తెల్లని వెలుగు, వేలవేల ఛాయలలోనికి రూపాంతరం చెందుతుంది. ప్రతిఛాయకు ఒక ప్రత్యేక వర్ణం వుంటుంది. ఎందుచేతనంటే, అవన్నీ ఒక దానినుండి మరొకటి వేరుపడిపోయాయిగనుక. ఈ మాధ్యమం తెల్లని కాంతిని అస్తవ్యస్తంచేసి దానిని అసంఖ్యాకమైన ఎరుపు, ఆకుపచ్చ, పసుపు, నీలం వగైరా వివిధరంగులలో కనబడేటట్లు చేస్తుంది.ఒక్కొక్కసారి అవి ఒకదానికొకటి ఏ మాత్రం పొసగనివిగా కన్పిస్తాయి. తెల్లని గోళపు తెల్లని వెలుగు యొక్క అసంపూర్ణ అంశాన్ని గాకుండా అధిక లేక అల్పసంఖ్యాక చిన్నచిన్న వివిధవర్ణాల సూక్ష్మ వెలుగులను మనస్సు పట్టుకొంటుంది. వాటితో అది తెల్లని వెలుగును తిరిగి తయారు చేయలేదు.

అందుచేత అది సత్యాన్ని చేరుకోలేదు. అది సత్యంయొక్క అసంపూర్ణ అంశాలనుగాక ముక్కలు ముక్కలు గాబడిన సత్యాన్ని మాత్రమే పట్టుకొంటుంది. సత్యం వివిధ మూలకాలుగా విడిపోయిన స్థితి అది.

సత్యం ఒక పూర్ణం లేక సమగ్రం. దానికి ప్రతిదానితో అవసరంవుంటుంది. అస్తవ్యస్తం చేసే ఏ మాధ్యమంలో నుంచి నీవు చూస్తున్నావో ఆ మానసిక వాతావరణం అభివ్యక్తికి లేదా వ్యక్తంచేయడానికి లేదా సమస్త అంశాలను ఒకేసారి గ్రహించడానికి పనికిరాదు. అంతేగాదు, దానివల్ల అసలు ఉత్తమ అంశం అందకుండా పోతుంది. అందుచేత దానిని ఎంత మాత్రము సత్యం అనలేం. కాని సారతః అది కూడా యదార్థమైనదే అని చెప్పవచ్చు. మానసిక వాతావరణంలో అసలు సత్యంగా ఎంత మాత్రం నిలువలేనిది కాబట్టి అది అజ్ఞానం.

CWM 10:2

తర్కం సత్యానికి బద్ద విరోధి

ఒక భావం నుండి మరోభావాన్ని వెలికితీసే, ఒక సన్ని వేశంనుండి దానికి సంబంధించిన సమస్త పర్యవసానాలను సరిగా అంచనా వేసే కళ తర్కశాస్త్రం, కాని సత్యాన్ని వివేచించగల సామర్థ్యం తర్కానికి లేదు. నీ తర్కం నిర్వివాదమైనదే గావచ్చు. కాని నీ ప్రారంభ స్థానం సరైనది గాకపోతే, నీ తర్కం సరైనదైనంత మాత్రాన లేక తార్కికంగా ఆలోచించడం మూలాన, అంతిమ నిర్ణయాలు సరైనవి కాజాలవు. మంచివాడిని గనుక అధికుడననుకోవడం, ఋజువర్తనుడను గనుక అధికుడనను కోవడం కూడా ఆ కోవకు చెందినవే.

నీ మంచితనంపై నీకున్న అహం యితరులను చులకనగా చూచేటట్లు తయారు చేస్తుంది. నీ దృష్టి నుంచి చూస్తే నీ కంటె తక్కువ ఋజువర్తనులుగా నీ కెవరు కన్పిస్తారో వాళ్ళ యెడల చులకన భావం నీలో నిండిపోతుంది. అది నీ మంచితనానికెట్టి విలువా లేకుండా చేస్తుంది.

అందుకనే శ్రీఅరవిందులు తమ సుభాషితంలో, మంచివాడిని గనుక అధికుడననే తలపు మంచితనానికెలా బద్ధ విరోధియో అలా తర్కం సత్యానికి బద్ధవిరోధి అని చెప్పారు.

CWM 10:67

సత్యం స్వయం వ్యక్తం, దాన్ని విధించగూడదు

సత్యం స్వతహాగానే వుంటుంది, దాన్ని ప్రపంచంమీద యెవరూ విధించవలసిన పనిలేదు. మనుషుల అంగీకారంతో దానికవసరంలేదు. ఎందుకనంటే అది స్వయం సిద్ధం. మనుషులు దానిని గురించి చెప్పే దానివల్ల లేదా వాళ్ళు దానికెంతవరకు కట్టుబడి వున్నారనేదాని మీద అది జీవించదు. కాని యెవరైనా ఒక మతాన్ని స్థాపించాలంటే అతనికి చాలామంది అనుచరులుండాలి. ... మతాల గొప్పతనం వాటిని నమ్మే వాళ్ళ సంఖ్యను బట్టి వుంటుంది. కాని అనుసరించేవారు ఒక్కరూ లేకపోయినా సత్యం సత్యంగానే వుంటుంది. తమ యోగ్యతలను గురించి, గొప్పగా చెప్పుకొనే వాళ్ళ వైపు సగటు మనిషి ఆకర్షితుడౌతాడు. అంతేగాని అతను యెక్కడ సత్యం ప్రశాంతంగా అభివ్యక్తమౌతుందో అచటికి పోడు. స్వీయ యోగ్యతలను గొప్పగా ప్రకటించుకొనేవారికి, వాటిని గొంతెత్తి బిగ్గరగా చాటుకోవలసిన, వాటిని ప్రచారం చేసుకోవలసిన అవసరం వుంటుంది. ఎందుకనంటే అలాగాకపోతే వాళ్లు జనబాహుళ్యాన్ని ఆకర్షించలేరు. ప్రజలేమనుకుంటున్నారనేదాన్ని గురించి పట్టించు కొనకుండా జరిగిపోయే పని జనానికి పెద్దగా తెలియదు. అందుచేత తేలికగా అదె క్కువమందిని ఆకర్షించదు. సత్యానికెటువంటి ప్రచారం అవసరం లేదు. అది తనను తాను కనుమరుగు చేసుకోదు. అలా అని అది తనను గురించి తాను బహిరంగంగా ప్రకటించుకోదు. ఫలితాలెలావున్నా గుర్తింపును కోరదు, లేదా గుర్తించుకుపోవడా న్నుండి తప్పించుకోదు. ప్రపంచం అంగీకరించిందా లేదా అన్న దానివల్ల అది ఆకర్షణకు లోనవ్వదు లేదా బాధపడదు. స్వీయ అభివ్యక్తితోనే అది తృప్తి పడుతుంది.

CWM 10:83

సుగుణమే సత్యమని భ్రమిస్తారు.

ఒకరు ఆహారం, మరొకరు డబ్బు, ఇంకొకరు వ్యాపారం, మరికొందరు బంధు త్వాల విషయంలో .... ఇలా ప్రతివ్యక్తి "సత్యాన్ని సమర్థించేవాడే!" "నా అభిప్రా యాలు యదార్థమైనవిగాకపోవచ్చు!" అని యింతవరకు నాతో చెప్పిన వ్యక్తి ఒక్కరూ లేక పోవడం ఆశ్చర్యం కలిగిస్తోంది. ఒక్కడూలేడు! "నేను చూచే విధానం, లేదా అనుభూతిచెందే విధానం యదార్థమైనది గాకపోవచ్చు", అని ఒక్కడూ

అనలేదు. వాళ్ళంతా పూర్తిగా సత్యసంధులే!

కాదు, వాళ్ళంతా ఒకే పొరపాటు చేస్తున్నారు. వాళ్ళు సుగుణానికి గల పాత భావాన్నే సత్యం అని భ్రమిస్తున్నారు. నైతిక తప్పిదంలా వాళ్ళంతా ఒకే విధమైన పొరపాటు చేస్తున్నారు. అన్నింటినీ మించి, కొద్ది స్వచ్ఛమైన పదాల్లో, బాగా నిర్వచించే పదాల్లో సత్యాన్ని వ్యక్తపరచాలని వాళ్ళనుకొంటారు. అందుకని వాళ్ళు "ఇదీ సత్యం" అని అనగలరు "ఇదే సత్యం"కాబట్టి తక్కినదంతా అసత్యం అనేది మతాల గతకాలం నాటి దుస్థితి.

ఎన్నిసార్లు ... ఎన్ని సందర్భాలలో శ్రీఅరవిందులు (నేనుకూడా) "ఒక విషయం సత్యమైనప్పుడు, తద్వతిరేక విషయంకూడా అంతే సత్యం అని గట్టిగా గ్రహించు. దీన్ని గ్రహించినప్పుడు నీవు అర్థం చేసుకొనడం ఆరంభిస్తావు" అని చెప్పలేదు?

ఈ రోజు ఉదయంకూడా శ్రీఅరవిందులు (వాళ్ళు శ్రీఅరవిందుల పేరుతో నన్ను ఉక్కిరిబిక్కిరి చేసారు) 'ది మదర్' పుస్తకంలో వ్రాసిన ఒక పాఠ్యాంశాన్ని ఉటంకిస్తూ నన్ను ఉక్కిరిబిక్కిరి చేసారు. అందులోవారు "దైవకృప కేవలం సత్యంలో మాత్రమే పనిచేయగలదు" — ఆ వాక్యం నేను మరచిపోలేదు. (అమ్మ నవ్వుతారు) శ్రీఅరవిందులు ఒకచోట "దైవకృప బదులు పలుకుతుంది. కాని అది అసత్యంలో కూడా బదులు పలుకుతుందని భావించకు."అని వ్రాసారు. ... అదొక గొప్పవాక్యం. ఆ మాత్రం వాళ్ళకు తెలియదా. వాళ్ళు సత్యాన్ని వశం చేసుకొన్నవాళ్ళు. అసత్యం యితరులకు !... దేనినీ అర్థం చేసుకోలేని గర్విష్ఠి మనస్సు, తనకున్న సర్వశక్తివంతమైన జ్ఞానంలో అలా భావిస్తూ, తనకు తాను భుజం తట్టుకొంటుంది.... ఎంత తమాషా!

(మౌనం)

అది సమస్త సాధ్యతల, సమస్త అసాధ్యతల, సమస్త సామర్థ్యాల, సమస్త అసమర్థతల గరిష్ఠ ప్రయోజనం. ఒక గరిష్ఠ శక్తిలో ఒక గరిష్ఠ ప్రయోజనం, గరిష్ఠ దివ్య కనికరంలో గరిష్ఠ ప్రయోజనం ఇంకా, ఒక దరహాసం హాస్యభావం ఓహ్! ఎంతో కరుణామయ పరిహాసం ఎంతో కనికరం నిండి వుంది. ఎంతో అద్భుతం.... ఎంతో ఆశించే ఈ మనస్సు, నిజంగానే అదొకపరమాద్భుత ఘటన, తనకు తెలియని దాని మంచిచెడు లెంచుతూ తాను చూడనిదాని మీద నిర్ణయాలు చేస్తూ అది కాలక్షేపం చేస్తుంటుంది.

(ఒక శిష్యునితో సంభాషణలు, మార్చి22-1967)

సంపూర్ణ సత్యాన్ని తిరస్కరించడమే అసత్యం

ఈ పూర్ణం నుంచి దానికి సంబంధించిన ఏ అంశాన్నైనా విడగొట్టి తీసుకొని దానినే ఏకైక సత్యంగా ధృవీకరిస్తే అదెంత ప్రధానమైనదైనా లేక సర్వగ్రాహకమైనదైనా తప్పకుండా అసత్యమే అవుతుంది. నిర్వివాదమైన మూఢ నమ్మకం అంటే యిదే. అందుచేత అది అత్యంత ప్రమాదకరమైన అసత్యం. ఎందుచేతనంటే ప్రతీదీ తానే యేకైక, ప్రత్యేకతగల సత్యాన్ని అని గట్టిగా పలుకుతుంది. పారమార్థికము, లౌకికము, విభాజితము, పరిమితము అయినదానిని మాత్రమే గ్రహించగల మనస్సుకు, పూర్ణసత్యం, అనంత, శాశ్వతమగు సత్యం అచింత్యం. కనుక మానసిక స్థాయిలో పూర్ణ సత్యం అంఖ్యాక సత్య శకలాలుగా, పరస్పర వైరుధ్యంగల సత్యాలుగా విభ జించ బడుతుంది. అవన్నీ కలసి ఒక మొత్తంగా అయి, ఆ సత్యాన్ని సాధ్యమైనంత ఉత్తమంగా తిరిగి రూపొందించ తంటాలు పడ్తాయి. ఎందుకనంటే ప్రతి సత్య శకలం, యితర సత్య శకలాలను నెట్టివేసి, తానే యేకైక పూర్ణ సత్యాన్నని గట్టిగా వాదించ జూస్తుంది. ఆ యితర సత్యశకలాలు అసంఖ్యాకపూర్ణత్వంద్వారా, సృష్టిలో క్రమ క్రమంగా అనంత, శాశ్వత, నిరపేక్ష సత్యాన్ని వ్యక్తం చేయ యత్నిస్తాయి. ఆ విధంగా అవి పూర్ణసత్యాన్ని తిరస్కరిస్తాయి.

CWM 14:198

అసత్యం, అబద్ధం మధ్యవుండే భేదం

అసత్యం, అబద్ధం మధ్య చాలా పెద్ద భేదమే ఉంది. అబద్ధం ఆడినపుడు అతని నోటినుండి వెలువడే మాటలు అసలు వాస్తవానికి విరుద్ధంగా వుంటాయి. లేదా దానిని తిరస్కరిస్తాయి. ఉదా: నీవెక్కడికోవెళ్ళి, అచటకి వెళ్ళలేదని చెప్పావనుకో, లేదా యేదైనాచేసి, చేసానని వాస్తవాన్ని అంగీకరించకపోతే, అది అబద్ధం. కాని అబద్ధాలకు బలం వుండదు. ఒక్క గొప్పబలహీనతకు అబద్ధాలెప్పుడూ ఒక చిహ్నం. అదే అలవాటుగా మారితే, అదొకపెద్ద వక్రబుద్ధికి, కుటిలతకు చిహ్నం అవుతుంది.

అసత్యం అంతకంటె తీవ్రమైనది. ఇప్పుడున్నది ఉన్నట్లుగా తీసుకొంటే ప్రపంచం ఒక అసత్య స్థితిలో వుంది, అది శాశ్వత సత్యాన్ని తిరస్కరిస్తున్నది. అసత్యాన్ని ప్రధానంగా మూడు వర్గాలుగా విభజించవచ్చు.

1. సత్యాన్ని ఆకాంక్షిస్తూ, సత్యాసత్యాలను వివేచించడంలో ఆకాంక్షకు చిత్తశుద్ధి లేకపోతే, వాళ్ళెప్పుడూ యిబ్బందిలో పడి సత్యానికి దారితీసే మార్గంనుండి వైదొలగి పతనమౌతారు.

2. ఈ వర్గం ప్రమాదకరమైనది. దీనికి సంబంధించిన వాళ్ళు, సత్యాన్ని అసత్యాన్ని బాగా వివేచిస్తారు. సత్యం ఉత్తమమైనదనీ వారికి తెలుసు. కాని (అసత్యపు) ప్రలోభాన్ని నిలువరించగల బలం వాళ్ళకుండదు. ఎప్పుడూ కష్టాల్లో పడుతూ, దుఃఖభాజితులై సత్యమార్గంనుండి వైదొలుగుతారు.

3. చివరివర్గానికి సంబంధించినటువంటి వాళ్ళు అందరికంటె ప్రమాదకరమైన వాళ్ళు. వాళ్ళకు సత్యపు యెరుక వుంటుంది. కాని సత్యాన్ని గుర్తించ నిరాకరించి, బుద్ధిపూర్వకంగా అసత్యాన్ని కోరుకుంటారు. వాళ్ళకు సత్యమంటే ఒకరకమైన ద్వేషం వుంటుంది. అందుకని దాన్ని తీవ్రంగా తిరస్కరిస్తారు.

"సావిత్రి"లో వ్రాసినట్లు, వీరిని భగవంతుని పట్టికలో తప్పిపోయిన ఆత్మలు:

"కాలమందు ఆత్మకుగల యేకైక అవకాశమును కోల్పోవుచు
అలా శాశ్వతుని బాటపై అతడు పతనమై పోవచ్చు;'
నిరీక్షిస్తున్న దేవతల కాతని వార్తలందక
అంతరాత్మల పట్టికలో 'తప్పిపోయారు' అని నమోదుచేస్తారు."
(సావిత్రి పేజి. 239)

సత్యాన్ని తిరస్కరించి, అసత్యాన్నెంచుకునేవారు చాలా తక్కువమంది అనేది సంతోషించతగ్గ విషయమే.

శుభ సంకల్పం గలవాళ్ళు, శుభం చేకూర్చాలనుకునేవాళ్ళు శుభాకాంక్షగల వాళ్ళు అలాగే మిగిలిన శుభలక్షణాలు కలవాళ్ళు చాలామందే వున్నారు. అలా వున్నప్పటికీ వాళ్ళు అసత్యంలోనే నివసిస్తున్నారు, ఎందుకనంటే సత్యం కోసం పోరాడే బలం వాళ్లకులేదు. ఒక విరామమెరుగని జాగరూకతతో వాటి యెడల ప్రాతికూల్యత చూపకుండా పోనీ లెమ్మని విడచివేస్తే, నీవు అసత్యంలోనే నివసించక తప్పదు. ఎందుచేతనంటే ఈ ప్రపంచమే ఒక అసత్య ప్రపంచం

Mother You Said So

అనువాదం: కె.వి. రావు

సత్య మార్గం

సత్యానికి ఉపకరణం కావాలంటే?

సత్యానికి ఉపకరణంగా ఉండాలంటే మీరెప్పుడూ అసత్యాన్ని కాక సత్యాన్నే పలకాలి.. దీని అర్థం అందరికీ అన్నీ చెప్పి వేయమని కాదు. మాట్లాడటానికి నిరాకరించటం ద్వారా లేదా మౌనం వహించటం ద్వారా నిజాన్ని దాచి ఉంచడం సమ్మతమే. ఎప్పుడంటే వ్యక్తులలో దానిని స్వీకరించే సంసిద్ధతలేనపుడు, దానిని వ్యతిరేకించే వారున్నప్పుడు, ఆ నిజం అపార్థం చేసుకోబడుతుంది, లేదా దుర్వినియోగమవుతుందనుకున్నప్పుడు అలా చేయవచ్చు. ఇదే వక్రీకరించడానికి లేదా అసత్యానికి ప్రారంభం కావచ్చు. కాని అసత్యం పలకడమనేది వేరే విషయం. పరిహాసానికి కూడా అలా చేయటం కూడదు. అది మన చేతనను దిగజారుస్తుంది. చివరి విషయానికొస్తే, ఉన్నతమయిన స్థాయినుండి చూసినప్పుడు మనసుకు నిజమని తెలియటం సరిపోదు. ఎందుకనంటే మానసికమయిన అభిప్రాయం దోషపూరితం లేదా అసంపూర్ణం కావచ్చు. సత్యమైన చేతనలో నిజమైన జ్ఞానాన్ని కలిగి ఉండటం అవసరం.

SABCL 23:652

తలపులలో, వాక్కులలో సత్యం ప్రధానం

అవును, సాధకులకు వాక్కులో పరిపూర్ణ సత్యం చాలా ముఖ్యం. అది చేతనలోకి సత్యాన్ని తీసుకురావటానికి ఎంతో ఉపయోగపడుతుంది. అదే సమయంలో వాక్కును నిగ్రహించటం కూడా కష్టతరమే. ఎందుకంటే సాధారణంగా మనుషులు ఎలా అనిపిస్తే అలా మాట్లాడటానికి అలవాటుపడి ఉంటారు. వారికి తాము మాట్లాడేదానిని నియంత్రించడం, పర్యవేక్షించడం తెలిసిఉండదు. మాట్లాడటమనేది చాలా యాంత్రికంగా జరుగుతూ ఉంటుంది. దానిని మన ఉన్నత చైతన్య స్థాయికి తీసుకురావటం ఎప్పుడూ సులభం కాదు. అందువల్లనే మాట్లాడేటపుడు ఆచి తూచి మాట్లాడటం శ్రేయస్కరం. దానివలన వాక్కును కొంత సావధానంగా ఆలోచించి నిగ్రహించవచ్చు. నాలుక తన యిష్టం వచ్చినట్లుగా పరిగెత్తకుండా నివారించడం సాధ్యమవుతుంది.

SABCL 24:1553

వ్యక్తిత్వంలో చోటు చేసుకునే సాధారణ దోషం

మీరు చెపుతున్న వ్యక్తిత్వలోపం సర్వసాధారణం. మానవ స్వభావంలో అది దాదాపు సార్వత్రికం. అసత్యం చెప్పాలనే ప్రేరణ లేదా సత్యాన్ని అతిశయోక్తి గావించడం లేదా తక్కువచేసి చెప్పడం లేదా వక్రీకరించడం, తమ యిష్టాలను, కోరికలను నెరవేర్చుకొనటానికో, కొంత లాభాన్ని పొందటానికో తమను తాము గొప్ప చేసుకోవటం సర్వసాధారణంగా చోటు చేసుకొనేదే కాని నిజంగా స్వభావాన్ని మార్చుకోవటంలో సఫలత సాధించాలంటే కేవలం సత్యాన్ని పలకటమే అలవరచు కోవాలి.

స్వభావాన్ని మార్చుకోవటానికి తొలి అడుగు, దేనిని మార్చుకోవాలో దాని స్పృహ కలిగి ఉండటం. దానిని మార్చలేను, ఏమాత్రం అవకాశం లేదు. అనుకోకుండా నిరాశ చెందకుండా విషయాలను గమనించాలి. మార్పు తప్పక వస్తుందనే నమ్మకంతో ఉండటం మంచిది. మీ అంతరాత్మ జాగృతమై మిమ్మల్ని ముందుకు నడిపిస్తున్నంత వరకూ, శ్రీమాత చేతన, శక్తి మీలో పనిచేస్తూ అండగా ఉన్నంతవరకూ ఈ సృష్టిలో ఏదీ అసాధ్యం కాదు. ఇప్పుడదే జరుగుతున్నది. అన్నీ నెరవేరుతాయనే విశ్వాసంతో ఉండండి.

SABCL 24:1558

తెలియక అబద్ధం చెప్పటానికి, తెలిసి చెప్పటానికి మధ్య వ్యత్యాసం:

మీకు అసత్యమని తెలిసిన దానిని లేదా విశ్వసించిన దానిని సత్యంగా పలకటానికి, నిజానికి సత్యం కాకపోయినా, మీరు మనసా వాచా సత్యమని విశ్వసించి చెప్పటానికి ఎంతో వ్యత్యాసముంది. మొదటి విషయంలో పూర్తిగా సత్యస్ఫూర్తికి వ్యతిరేకంగా నడవటమయితే, రెండవది సత్యాన్ని గౌరవించటం అవుతుంది. మొదటిది ఉద్దేశ్య పూర్వకంగా అసత్యాన్ని ఆశ్రయించటమయితే రెండవది అధమం ఒక పొరపాటు లేదా అజ్ఞానం మాత్రమే.

ఇది సత్యం మాట్లాడటం లోని ఆచరణాత్మక పరమైన దృష్టి. ఉన్నత సత్యపు దృష్టిలో మనం విస్మరించ కూడనిదేమిటంటే ప్రతి చేతన స్తరానికి తనదైన ప్రమా ణముంటుంది. మనస్సుకు సత్యంగా గోచరించేది, ఉన్నత చేతనకు కేవలం పాక్షికమైన

సత్యంగానే కనిపించవచ్చు. కానీ మనసు ఈ పాక్షికమైన సత్యంనుండే ఆవల ఉన్న విశాలమైన మరింత పరిపూర్ణమయిన సత్యాన్ని చేరుకోవలసి ఉంటుంది. అందుకు అవసరమయిన నమనీయత తెరుచుకొని ఉండటం, ఉన్నతమయిన దానిని గుర్తించటానికి సంసిద్ధంగా ఉండటం, తనకు సహజమైన నిమ్నత్వానికి అంటి పెట్టు కోకుండా ఉండటం, ప్రాణికమైన కోరికలు వ్యామోహాలు తనను వెలుగుకు అంధునిగా చేయనీయకుండా, విషయాలను వక్రీకరించి దారి తప్పించకుండా ఉండాలి. ఒకసారి ఉన్నత చేతన పనిచేయటం ప్రారంభించాక కష్టం శమించి, సత్యం నుండి మరింత మహత్తరమైన సత్యానికి స్పష్టమైన ప్రగతి సాధ్యమవుతుంది.

SABCL 24:1560

శ్రీ అరవిందులు

అసత్యవంతుల సాహచర్యంలో జాగ్రత్త

ఈ చిన్న అభ్యాసాన్ని ప్రయత్నించి చూడండి. మీ దినచర్య ప్రారంభమయ్యే టప్పుడు యిలా అనుకోండి, ఆలోచించకుండా నేనేమి మాట్లాడను. మీరు నమ్ముతారుకదూ మీరు మాట్లాడేదంతా ఆలోచించేమాట్లాడతారని, అది ఏ మాత్రం నిజం కాదు. చాలాసార్లు మీరు అనకూడదనుకున్నమాట బయటకు రావటానికి సిద్ధంగా ఉండటం గమనిస్తారు. మీరు ఆ మాట బయటకు రాకుండా అతికష్టంగా సచేతనమయిన ప్రయత్నం చేయవలసి వస్తుంది.

అబద్ధాలు ఆడకూడదని చాలా జాగ్రత్తగా ఉండే వాళ్ళు నాకు తెలుసు, కాని అకస్మాత్తుగా ఒక గుంపులో ఉన్నప్పుడు నిజం చెప్పేబదులు యాదృచ్ఛికంగా అబద్ధం చెబుతారు. వారికి అలా చేయాలనే ఉద్దేశ్యం వుండదు. అలా చెప్పేముందు ఒక్క నిముషం కూడా దాని గురించి ఆలోచించరు. కాని అలా వస్తుంది ఎందుకని? ఎందుకంటే వాళ్ళు అబద్ధాలు చెప్పేవారి సహవాసంలో ఉన్నారు. వాళ్ళు వొక అసత్యపూరితమైన వాతావరణంలో ఉండడంవలన ఆ వ్యాధి వాళ్లకి కూడా అంటుకొంటుంది,.

ఇలా క్రమంగా, నెమ్మదిగా సహనంతో, అన్నిటికన్నా ముందు, ఎంతో జాగరూకతతో, ఏకాగ్రతతో ఒక వ్యక్తి చైతన్యవంతమవుతాడు. తనను గురించి తాను

తెలుసుకోవడం మొదలుపెడతాడు. ఆ తరువాత తనపై తాను ఆధిపత్యాన్ని సాధిస్తాడు.

CWM 4:36-37

అసత్యంపై విజయం

ప్రస్తుతం దీన మానవాళి దాదాపు పూర్తిగా అసత్య ప్రభువుల కబంధహస్తాల్లో, చిక్కుకొని ఉంది. నిమ్న జీవశక్తి, నిమ్న ప్రాణికమేకాక మనిషి మనసు మొత్తం వారిని ఆమోదిస్తుంది. అసంఖ్యాకమయిన మార్గాలలో వారు అర్చించబడతారు. వీరి వంచన గ్రహించ వీలుగానిది. అనేకమైన మారువేషాలతో, దుష్ప్రేరణలతో వారి లక్ష్యాలను సాధించటానికి ప్రయత్నిస్తారు, ఫలితంగా మనుషులు వారి అసత్యాన్ని ఒక విలువైన ధనరాశిలా అంటిపెట్టుకొని, జీవితంలో అత్యంత సుందరమైన వాటికన్నా మించిన దానిగా అభిలషిస్తారు. దాని భద్రత గురించి భయపడుతూ, తమ లోలోతులలో దానిని దాచి ఉంచే జాగ్రత్త వహిస్తారు. కానీ దానిని వెలుపలికి తీసి దైవానికి సమర్పించకుండా వారి కెపుడూ నిజమైన ఆనందం దొరకదు. నిజానికి దానిని బయటకు తీసుకువచ్చి వెలుగులో ఉంచటమే ఒక మహత్తరమైన మార్పును కలుగజేసి అంతిమ విజయానికి మార్గం సుగమం చేస్తుంది. ఎందుకంటే ఒక్కొక్క అసత్యాన్ని బహిరంగ పరచటమే ఒక విజయం. ఒక్కొక్క పొరపాటును అంగీకరించడం ఒక్కొక్క అజ్ఞానాంధకార అసురులను కూల్చడం. ఎంతో నిజాయితీగా చేసినపుడు, అది తనకు తాను మెచ్చుకొనుట కావచ్చు, మరు నిముషం తప్పించుకోడానికి వ్యక్తపరచే పశ్చాత్తాపం కాకూడదు, పునరావృతం కాకూడదని చేసే శక్తిహీనమైన ప్రతిజ్ఞ కాకూడదు. అది గురువు రూపంలో ఉన్న దైవం ముందు ఒప్పుకోవటం కావచ్చు. వ్యక్తిగతంగా నేరుగా గురువుముందు ఒప్పుకున్నప్పుడు ఆ నిర్ణయం కేవలం మీది మాత్రమే కాదు, ఎందుకంటే మీరు నిజాయితీగా ఉంటే ఆ దైవాజ్ఞ మీకు అనుకూలంగా ఉంటుంది. అదేమిటో మీకు అవగాహన కలగడానికి నేను మొదటిసారి శ్రీఅరవిందులను పాండిచ్చేరిలో కలిసినప్పటి అనుభవాన్నొకటి మీకు వివరిస్తాను. నేను గాఢమయిన ధ్యానంలో నిమగ్నమయి ఉన్నాను, అతిమానసం లోకి చూస్తున్నాను. అక్కడి శక్తులు ఈ భూమిపై అవతరించవలసి ఉన్నా ఎందువలననో యింకా ఆవిష్కృతం కావటంలేదు. నేను చూసిన దానిని గురించి శ్రీఅరవిందులను

అడిగాను, వాటి అవతరణ జరుగుతుందా అని. ఆయన చాలా మామూలుగా చెప్పారు. 'అవును'. అని . వెంటనే అతిమానసం భూమిని తాకి అవతరణ సిద్ధించటం ప్రారంభం కావటం నేను చూసాను. సత్యాన్ని నిజంగా సిద్ధింపచేయగల శక్తికి నేను మొట్టమొదటిసారిగా సాక్షినయ్యాను. మీరు నిజాయితీగా ముందుకువచ్చి 'నేను, అసత్యం నుండి విడుదల కావాలను కుంటున్నాను,' అన్నప్పుడు ఇదే శక్తి మీలో సత్యాన్ని సాక్షాత్కరింపజేస్తుంది. మీకు 'అవును' అనే సమాధానం లభిస్తుంది.

CWM 3, P. 141- 42

అనువాదం: డా. సరోజాప్రసాద్

సత్యము — ఆచరణ

మాటలో, చేతలో నిజాయితీ

తడబడకుండా సత్యం పలకగలగాలంటే మనం చేసే పని ఏదైనా, దానిని చాటుమాటుగా చేయాల్సిన అవసరం లేకుండా నెరవేర్చడం ఎల్లప్పుడు ఉత్తమం. అందుకోసం అనుక్షణం మనం చేసే పనుల్లో మనం దైవ సమక్షంలో వున్నామని జ్ఞాపకముంచుకోవాలి.

నిజాయితీగా మాట్లాడాలంటే ఆచరణలో కూడా నిజాయితీగా వ్యవహరించడం అత్యవసరం. నిజాయితీగల మనిషి తన పలుకుల్లో అసత్యాన్ని, తన ఆచరణలో దంభాచారాన్ని వర్జించినవాడై వుండాలి.

సమత్వము, సత్యము

సమత్వమనగా మనుషుల పైన, వారి స్వభావంపైనా, వారి చర్యలపైనా, వారిని కదిపే శక్తులపైనా సమదృష్టి కలిగి వుండటం. మనిషిలోని ఆ లక్షణం ఇతరులపై ఆతనికుండే దృష్టిలోను, వివేచనాశక్తిలోను, మానసికంగా కలిగే పక్షపాత వైఖరి కారణంగా ఏర్పడే మనో దౌర్బల్యాన్ని తొలగించి సత్యాన్ని దర్శించగలుగుటకు ఉపకరిస్తుంది. వ్యక్తియొక్క మనో దౌర్బల్యం ఎల్లప్పుడు ఆతని కార్యాచరణనేగాక, దాని వెనుకనున్న, ప్రతికూలతలను, అవి అసలు లేనప్పటికీ, పసిగట్టినట్లు చేసి,

వ్యక్తి గత భావనను వక్రీకరిస్తుంది. ఆ కారణంగా వర్జనీయమైన అపార్థం చోటుచేసు కుంటుంది. దురభిప్రాయమేర్పడుతుంది. అత్యల్పమైన విషయాలు కూడా కొండం తలుగా మారుతాయి. తత్కారణంగా జీవితంలో యాభైశాతం పైగా ఈ రకమైన దురదృష్టకర సంఘటనలు సంభవించడం నేను గమనించాను. అయితే సాధారణ మానవజీవన గమనంలో వ్యక్తిగత భావన, మనోవికారం మానవస్వభావంలో తలెత్తడం నిరంతరం జరుగుతుంటుంది. అయితే, అవి ఆత్మరక్షణ కోసం అవసరమేమో! అయినప్పటికీ, ఆ సందర్భాలలో కూడా మనుషుల పట్ల, విషయాలపట్ల ఒక బలమైన, ఉదారమైన సమత్వ వైఖరి కలిగివుండటం అవసరమని నేననుకుంటాను. కాని ఒక సాధకునికి వాటన్నింటిని అధిగమించి, ఆత్మబలం ప్రసాదించే ప్రశాంతతలో జీవితం కొనసాగించటం ఆతని పురోగతికి అత్యావశ్యకము.

ఆంతరంగిక పురోగతికి అవశ్యమైన మొట్టమొదటి నియమం, ఇప్పుడుగాని, ఇదివరలోగాని స్వభావంలోని ఏభాగంలోనైనా ఒక తప్పుడు కదలిక చోటుచేసుకున్నదనే విషయాన్ని గుర్తించగలగడం. అది ఒక 'తప్పుడు' ఆలోచన, తప్పుడు భావన, తప్పుడు మాట, తప్పుడు పని ఏదైనా కావచ్చు. తప్పుడు అనటంలో అర్థం సత్యంనుంచి, ఉన్నత చైతన్యంనుంచి, ఆత్మోన్నతినుంచి, దైవమార్గంనుంచి తప్పిన నడత, ఒకసారి గుర్తించబడితే అది యదార్థమని నమ్మాలి, భిన్నార్థం కల్పించి, సమర్థించుకో కూడదు. నిజమని నమ్మి, దివ్యకృప, దివ్యతేజం, దిగివచ్చి తప్పుడు కదలిక స్థానంలో సత్యచేతన యొక్క సరైన కదలిక చోటుచేసుకొనేందుకు గాను దైవానికి ఆ తప్పుడు విషయాన్ని అర్పణ గావించాలి.

SABCL 23:662

శ్రీఅరవిందులు

దైవసంకల్పం తెలుసుకొనుట

ప్రశ్న: దైవసంకల్పమేమిటో మన మెలా తెలుసుకోవాలి.?

సమా: ఎవరికీ అది తెలియదు, అయితే అనుభూతి కలుగుతుంది. ఆ అనుభూతిని పొందటానికి ఎంత తీవ్రంగా ఎంత నిజాయితీతో ఇచ్ఛపడాలంటే ఎదురయ్యే ప్రతి ఒక్క అడ్డంకి తొలగిపోయేటంతగా. ఎంతకాలం అయితే నీకో అభిమానం, ఓ కోరిక, ఓ ఆకర్షణ, ఓ ఇష్టం వుంటుందో అవన్నీ అసలు సత్యాన్ని మరుగుపరు

స్తాయి.అందువలన మొట్టమొదట చేయాల్సిన పని ఏమిటంటే, నీ చైతన్యపు కదలిక లన్నింటిపైనా ఆధిపత్యం సంపాదించటానికి, వాటిని నియంత్రించటానికి, సరిదిద్దడానికి ప్రయత్నించడం: మార్పుచేయ వీలుగాని వాటిని, పరమసత్యం సమగ్రంగా, శాశ్వతంగా అభివ్యక్తమయ్యేవరకు వదిలి వేయాలి....

అవసరమైన దేమిటంటే, అస్తిత్వంలో నిరంతర జ్వాలలా వెలిగే ఒక అభిలాష, ఒక కోరిక, ఒక అభిప్రాయం, ఒక ఆకర్షణ కలిగిన ప్రతిసారి దానిని ఆ జ్వాలలో ఆహుతి గావించాలి. ఈ పని నీవు ఎడతెగకుండా చేసినట్లయితే, నిజచైతన్యకాంతి కిరణం నీ చేతనా పరిధిలో ఉదయించడం ప్రారంభమవుతుంది. మొదట్లో అది యిష్టాయిష్టాల, ఆకర్షణల, ఆసక్తుల, కోరికల, కోలాహలాలకు వెనుక మసక మసకగా నుంటుంది. అయితే నీవు వీటన్నింటి వెనుకకువెళ్ళి ప్రశాంతమయమైన, అలజడి చెందని, దాదాపు నిశ్శబ్దమైన ఆ నిజచైతన్యాన్ని కనుగొనాలి.

మనసు ఎప్పుడైతే మూగబోతుందో, వివేచించుటను ఆపివేస్తుందో, తన తెలివితేటలతో ముందుకు సాగుతుంటుందో, జీవితసమస్య పరిష్కరణ ప్రారంభ మవుతుంది. వ్యక్తి తప్పొప్పులను బేరీజు వేయడం మానాలి, ఎందుకంటే మనసు కేవలం కార్యాచరణకుపకరించే పరికరం లాంటిది. కాని సత్యజ్ఞానానికి ఉపకరించే పరికరం కాదు. సత్యజ్ఞానం అన్యత్ర సంప్రాప్తిస్తుంది.

వ్యక్తిప్రతివిషయాన్ని విమర్శించటం మానుకుంటే, అతను అంతకు ముందెప్పుడు ఎరుగని పరమ సత్య జ్ఞాన సంపదకు చేరువ కాగలడు. దానితో లోకంయొక్క దుర్దశ పదింట తొమ్మిదివంతులు అంతరిస్తుంది.

CWM 4:3

సరైన వివేచనాశక్తి — పరమసత్యాన్ని తారుమారు చేయుట

జ్ఞానేంద్రియాలు వ్యక్తియొక్క మానసిక స్థితి ప్రభావానికి లోనైవుంటాయి. అందుకు కారణం కంటికి కనిపించినదానికి, మెదడు గ్రహించినదానికి మధ్య ఏదో గ్రహించ వీలుగానంతటి సూక్ష్మ మైన వ్యత్యాసం చోటుచేసుకోవటం. కంటికి కనిపించే దానిని మెదడు నాడీవ్యవస్థ ద్వారా గ్రహిస్తుంది. అందులో తర్కానికి తావులేదు. ఒక విధంగా చెప్పాలంటే అది రెప్పపాటులో జరిగేది. అయితే కంటికి కనిపించిన దానికి, మెదడులో దాని పరిమితిని తెలుసుకొనటానికై ప్రతిస్పందించే కణానికి మధ్య ఒక

చిన్న సన్నటి బాటవుంది. మెదడులో చోటు చేసుకొనే ఈ బేరీజు ప్రక్రియ మనోభావాలకు లోనౌతుంది. కంటికి కనిపించే దృశ్యానికి, మెదడు అంచనా వేసేదానికి మధ్య చోటు చేసుకొనే చిన్న కదలిక చాలాసార్లు ప్రతిస్పందనను తారుమారు చేస్తుంది. అది నిజాయితీకి సంబంధించిన విషయంకాదు. ఎందుకనగా గొప్ప నిజాయితీపరులు, అత్యంత ప్రశాంతచిత్తులు ఎవరైతే తీవ్రమానసికావేశానికి గురికారో, దాని అనుభూతిని లేశమాత్రమైనా పొందరో,అట్టివారుకూడా ఈ విధంగా ప్రభావితులవుతారు. వారు సైతం తారుమారు చేయగల ఈ చిన్ని కదలిక జోక్యాన్ని పసిగట్టలేరు.

కొన్నిమార్లు నైతిక సిద్ధాంతాలు కూడా మధ్యలో మిళితమై అంచనాను తారు మారు చేస్తాయి. అయితే ఈ నైతిక సిద్ధాంతాలన్నింటినీ మనం దూరంగా నెట్టివేయాలి. ఎందుకనగా నైతికత, సత్యము ఒకదానికొకటి బహుదూరం. (నేను ఇలా అనటం ఎవరినైనా కలవరపరిస్తే, క్షమించాలి. కాని విషయం అలాంటిది) అన్ని ఆకర్షణలను, వికర్షణలను జయించినప్పుడు మాత్రమే నీకు సరైన వివేచనాశక్తి కలుగుతుంది. ఎంతవరకైతే నిన్ను ఆకర్షించే విషయాలు, అసహ్యంచుకొనే విషయాలు వుంటాయో, అంతవరకు నీ జ్ఞానేంద్రియాలు సక్రమంగా పనిచేస్తున్నాయని కచ్చితంగా చెప్పలేము....

దేనినైనా యధాతథంగా, అనాసక్తంగా చూడడం అనగా వ్యక్తిగత అంశాలను జోడించకుండా, వ్యక్తిగత ప్రతిస్పందనలకు లోనుకాకుండా చూసి అంచనా వేయడం. వ్యక్తి ఏ విషయాన్నైనా వ్యక్తిగత భావాలతో కలుషితం కానివ్వకుండా గ్రహించడం నేర్చుకోవాలి.

దీనికి నేను మరో అంశం జోడిస్తాను. "సమగ్రపరచబడిన యంత్రం" సజీవ చైతన్యంయొక్క స్పష్టతలేకుండా ఏమీ చేయలేదు. చైతన్యం ఒక టిగా నున్నప్పుడు నీవు తాదాత్మ్యం చెందడంతో తెలుసుకోగలవు. అనగా, నీవు తెలుసుకోవాలనుకున్న లేక నిష్పక్షపాతంగా అంచనా వేయాలను కున్న మనిషితోనో, లేక వస్తువుతోనో నీ చైతన్యాన్ని ఏకీకరించడంతో నీవు ఆ మనిషితోనో లేక ఆ వస్తువుతోనో ఒక ఆంతరిక సంబంధం ఏర్పరచుకుంటావు. అప్పుడు నీకు దానిని గురించి కచ్చితమైన అవగాహన కలిగే వీలుంటుంది....

అదిగాక, నీ అవగాహనను వక్రీకరించేది, తారుమారు చేసేది ఏమిటంటే పర్యవ సానాలను గురించిన నీ ఆరాటం, నీ ఆతురత. ఒక సమగ్రమమైన, యదార్థమైన

అభిప్రాయం ఏర్పడాలంటే వాంఛారహితంగా ఏ విధంగా ఆచరించాలో ఏ విధంగా అమలుపరచాలో నీకు తెలియాలి. వేయిమందిలో ఒక్కరు మాత్రమే అది చేయగలరు. దాదాపు అందరికీ ఫలితం గురించిన ఆరాటం వుంటుంది. లేదా ఫలితం దక్కాలనే గాఢమైన కోరికవుంటుంది. ఫలితాలను గురించిన నీవు ఆరాటపడకూడదు. మామూలుగా పని నిర్వహించు, ఎందుకనగా నిర్వహించవలసిన కార్యం అదేనని నీవు ఇతఃపూర్వమే గ్రహించావు గనుక. నీకు నీవు ఇలా చెప్పుకో, "నేను ఇది చేస్తున్నానెందుకుకంటే నెరవేర్చవలసింది ఇదే కాబట్టి. ఆ తరువాత జరిగేదానితో నాకు సంబంధంలేదు."
CWM 4: 11-12

సత్యమైన ఆచరణ వివిధవ్యక్తులలో విభిన్నంగావుండవచ్చు

అందరిపట్ల ఒకే విధమైన ప్రవర్తన కనబరచాలంటే పరిస్థితి మరింత గందరగోళంగా నుంటుంది. వ్యక్తి చేసే ఆ గందరగోళం ఎలాంటిదంటే, దైవం అందరిని సమానంగా చూడాలని అతను అభిప్రాయపడినప్పుడు తలెత్తే విభ్రాంత పరిస్థితి లాంటిది. అది ఎలాగుంటుందంటే లోకంలో వైవిధ్యం వుండటం, సమానమైన వ్యక్తిత్వంగల ఇద్దరు, వుండటం నిష్ప్రయోజనం కారణం అది వైవిధ్యసూత్రానికి వ్యతిరేకం కాబట్టి, అన్నట్లుగా నుంటుంది.

ఈ విశ్వంలోని విషయాలన్నింటిపైన సమానమైన అవగాహన, ఐక్యతాభావన ప్రేమ, కనికరం వుండాలనే ఒక ఉదాత్తమైన వైఖరి నీ కుండాలని ఆశించవచ్చు. ఒకవేళ అలాంటి వైఖరి నీకు లేనప్పుడు అది ఏర్పడాలని ఆశించాలి. అయితే, అట్టి వైఖరిని కనబరచడం సందర్భానుసారంగా విషయంలోని వాస్తవికత, అవసరాన్ని బట్టి మారుతుంది. ఆచరించుటలోని ఉద్దేశ్యంగాని లేక మూలకారణంగాని ఒక్కటే అయినప్పటికీ కార్యాచరణ మాత్రం సందర్భాన్ని బట్టి, విషయంలోని నిజానిజాలను బట్టి అనుగుణంగానో లేక విరుద్ధంగానో వుండవచ్చు. అందుకోసం వ్యక్తికి కచ్చితమైన, అత్యున్నతమైన, అపారమైన, ఆవశ్యకమైన, యదార్థమైన, అనుకోని బాహ్య సంఘటనలతో ప్రభావితం కానటువంటి వైఖరి వుండాలి. అప్పుడు అతను అనుక్షణం సారభూతమైన సత్యాన్నే గాక ఆచరణలోని సత్యాన్ని కూడా చూడగలుగుతాడు. అయితే అది ఒక్కోవిషయంలో ఒక్కోవిధంగా నుంటుంది. అయినప్పటికీ మనం దేనినైతే, 'భావన' అని అనవచ్చో, ఆ పదం సరిపోనిది కానప్పటికీ, లేక వ్యక్తి ఆచ

రించే చేతనా స్థితి కార్యాచరణగావిస్తాడో అది ప్రధానంగా ఒక్కటే అయివుంటుంది.
CWM 8:405-07

నీ అస్తిత్వ సత్యశీలతకు అనుగుణంగా జీవితం గడపాలి

నీవు సంపూర్ణమైన నిజాయితీని కలిగి ఉన్నప్పుడు, నీవు నీ అస్తిత్వానికి వున్న ఉన్నతోన్నతమైన ఆదర్శానికి అనుగుణంగా జీవితం గడపటానికి నిరంతర కృషి సలుపుతుంటావు. అనుక్షణం నీవు ఆలోచించేదానిలోను, నీవు అనుభూతిచెందేదాని లోను, నీవు నెరవేర్చే కార్యంలోను, వీలైనంత సమగ్రంగా, సంపూర్ణంగా నిన్ను నీవు నీ అత్యున్నత ఆదర్శంతోనో లేక అస్తిత్వపు నిజాయితీతోనో పొంతన కలిగి వుండటానికి ప్రయత్నిస్తావు. అప్పుడు నీవు నిజమైన నిజాయితీగల స్థితిని అందుకున్నా వన్నమాట. నీవు ఆ విధంగా వున్నట్లయితే, నీవు నిజంగా వ్యక్తిగతకారణాలతోనో లేదా అహంకారపూరిత ఉద్దేశ్యాలతోనో వ్యవహరించకపోతే నీవు నీ ఆంతరిక సత్యస్ఫూర్తితో కార్యాచరణ గావించితే, అనగా నీవు సమగ్రమైన నిజాయితీని కలిగి వున్నట్లయితే, ప్రపంచం మొత్తం నిన్ను ఏవిధంగా బేరీజు వేసినా, పరిగణించినా, నీకు అంతా ఒక్కటే. అట్టి సమగ్రమైన నిజాయితీ స్థితిలో నీకు ఇతరులముందు ఉత్తముడిగా కనిపించాలనే అవసరముండదు, ఇతరుల ఆమోదం పొందాలనే తాపత్రయముండదు. ఎందుకనగా నీవు నీ సత్యచేతనతో సామరస్యత కలిగి వున్నప్పుడు నీకు కలిగే మొట్టమొదటి అనుభవమేమిటంటే, నీవు ఎలా కనిపిస్తావు, అనే విషయం అసలు పట్టించుకోవు. ఏ విధంగా కనిపించినా — ఉదాసీనంగా, నిరుత్సాహంగా, ముభావంగా, గర్వంగా — దానికి ప్రాముఖ్యత వుండదు. అయితే, నేను దీనిని మరీమరీ నొక్కి చెప్తున్నాను. నీవు తప్పకుండా నీజాయితీ కలిగి వుండాలి. అనగా, నీవు జీవించేది నీ ఆంతరిక ప్రధాన సత్యాన్ని అనుభవంలోకి తెచ్చుకొనడానికే అనే విషయాన్ని ఎప్పుడూ మరువకూడదు.
CWM 4:13

అనువాదం: అందుగులపాటి కైలాసపతి

ఒక అసత్యాన్ని, అది ఎంత చిన్నదైనప్పటికీ, మన నోటి ద్వారానో, లేక మన కలం ద్వారానో వ్యక్తపరచటానికి సమ్మతిస్తే, మనం దివ్యసందేశాన్ని అందించగల మెరుగైన వార్తాహరులం కాగలమని ఎలా ఆశించగలుగుతాం? దివ్యసత్యానికి నమ్మిన బంటుగా వుండేవారు అప్రమాణికమైన దాని నుండి, అతిశయోక్తి నుండి, నిమ్న స్థాయికి దిగజార్చే మార్పునుండి, తప్పుకోవాలి.

*

అసత్యాన్ని వర్జించటానికి ఆతృతతోనున్న వారికి మార్గం ఇది:

నిన్ను నీవు సంతోష పరచుకోవాలని ప్రయత్నించకు. అలాగే ఇతరులను కూడా సంతోష పరచాలని కూడా ప్రయత్నించకు. ఒక్క భగవంతుడినే సంతోష పరచాలని ప్రయత్నించు.

ఎందుకనగా దైవమొక్కడే పరమసత్యం. మానవమాత్రుడిగా శరీర ధారులైన ప్రతి ఒక్కరము దైవాన్ని దాచటానికి అతనిపై కప్పబడిన అసత్యమనే ఆచ్ఛాదన లాంటి వారమే.

దైవమొక్కడే తనకు తాను బద్ధుడై వుంటాడు. మనం ఏకాగ్రత వహించ వలసింది ఆతని పైనే కాని అసత్య ఆచ్ఛాదలనపై కాదు.

CWM 14:202

శ్రీమాత

అనువాదం: అందుగులపాటి కైలాసపతి

సత్య ధర్మం

ప్రపంచంలో దైవకార్యం

దైవం, ప్రపంచంలో దైవకార్యం, ఎల్లప్పుడూ మితిమీరిన దుష్టత్వానికి పరిమితిగా పనిచేస్తుంది. అదే సమయంలో మంచికి అపరిమితమైన శక్తిని ఇస్తుంది. ఈ అపరిమితమైన శక్తే, సృష్టిలో చెడు వ్యాప్తి చెందకుండా పరిమితి చేయడానికి ఉపకరిస్తుంది.

సహజంగానే, పరిమితమైన మానవ అస్తిత్వాల దృష్టికి చెడుకు పరిమితే లేదని, అది మితిమీరుతుంటుందని అప్పుడప్పుడు తలంచబడుతుంది. కాని ఈ మితిమీరి పోవటమనేదే పరిమితి. ఎల్లప్పుడూ, ఒకచోట అది ఆగిపోతుంది. కారణం ఒక సమయంలో దైవం ప్రకటితమై ఇలా అంటాడు, "నీవింక ఎంతమాత్రమూ ముందుకు పోలేవు." మహాప్రకృతియొక్క విధ్వంసాలేకాని లేక మానవుల రాక్షస ప్రవృత్తులే కాని, దైవం జోక్యం చేసుకుని, పరిస్థితులు ఇంకా ముందుకు పోకుండా అడ్డుకుంటుంది.

CWM 7:419-20

ప్రస్తుతం ఉన్న పరిస్థితులలో, అతిమానసం అవతరణవలన ప్రపంచంలో ఎటువంటి మార్పు జరుగుతుందనే భావన కలిగించటానికి నిజంగానే తటస్థంగా ఉన్న విషయాలు సంపూర్ణతను సంతరించుకుంటాయి. అతి చిన్న తప్పుకూడా దాని పర్యవసానాదుల వలన చాలా ప్రభావకారి అవుతుంది. కొద్దిపాటి చిత్తశుద్ధి , కొద్దిపాటి ఆకాంక్షకూడా అద్భుతమైన ఫలితాలను ఇచ్చేదవుతుంది. జనులలో ప్రాధాన్యతలు తీవ్రస్థాయిలోకి వెళ్ళాయి. భౌతికదృష్టి కోణంనుంచి చూసినప్పటికీ అతి చిన్నతప్పుకూ, అత్యంత స్వల్పమైన విషయానికీ పర్యవసానాలు విపరీతంగా ఉంటాయి. ఆకాంక్షలో అతి తక్కువ చిత్తశుద్ధి కూడా అద్భుతఫలితాలను ఆవిష్కరిస్తుంది. ప్రాధాన్యతలు తీవ్రమైనాయి, కచ్చితమైనాయి....

...మొత్తాన్ని గురించి గ్రాహ్యమవుతున్నదేమంటే. ప్రతీదీ ఎరుకతో కూడిన ప్రపంచ ఆరోహణా దృక్పథంతో ఇచ్ఛగిస్తున్నది. చైతన్యం దైవం అవ్వాలని సమాయత్తమవుతున్నది. అది పూర్తిగా నిజం. తప్పులు అని మనం అనుకునేవి మొత్తం మీద సర్వసామాన్యమానవ చింతనలో భాగం, మొత్తం మీద, మొత్తంమీద.....

...సరే, దానిని చాలా సులువుగా తెలుసుకోవచ్చు. సృష్టి సమస్తం దైవాన్నే

కోరుకుంటున్నది తప్ప అన్యమును కాదు, దైవాన్ని అభివ్యక్తం చేయడం తప్ప మరేమి కాదు. అది చేసేదంతా, తప్పులని చెప్పబడే దాని వన్నీకూడా దైవాన్ని తప్పనిసరిగా అభివ్యక్తం చేయటానికి కేవలం ఉపకరణాలే కాని మనిషి అనుకునేటటు వంటివన్నీ దైవం కాదు, "ఇది అది కాదు," అనే అన్ని విధాలైన హద్దులతో కూడినది: మహా పరిపూర్ణపు అద్భుత ఆధిపత్యశక్తి, ప్రకాశము. అది నిజంగా ప్రపంచంలో మహా అద్భుతశక్తి, ఒక కొత్త అద్భుతమైన మహాఆధిపత్యశక్తి ప్రపంచంలోకి వచ్చింది. అది తప్పక తనకుతాను అభివ్యక్తం అవుతుంది. ఈ దివ్యసర్వశక్తిత్వమును తప్పక "అభివ్యక్తమయ్యేవిధంగా" తప్పక సిద్ధంచేసి తీరాలి. (ఒకరు ఆ విధంగా చెప్పదలచు కుంటే)....

...కాని అత్యావశ్యకమైన నిబంధన: అహంకారపాలన తప్పక ముగిసిపోవాలి. అహంకారం ఇప్పుడు అడ్డంకి. అహంకారం స్థానంలో దివ్యచైతన్యం పునః స్థాపన మవాలి.

CWM11:314-16

పాత కొత్త ధర్మాలమధ్య పెనుగులాట

ప్రపంచం తన దివ్యమూలమును మరచిపోయింది, స్వార్థపూరిత అహంకార శక్తులకు ప్రదర్శన స్థలంగా మారింది: కాని ఇప్పటికీ మించిపోయింది లేదు. అది మహాసత్యమునకు ఉన్మీలనమయ్యే అవకాశం ఉంది. తన ఆకాంక్షతో క్రిందికి పిలవవచ్చు. వేగంగా గిరగిరా తిరిగే యాదృచ్ఛిక సంభావ్యతలో మార్పు తీసుకు రావచ్చు. మనుషులు వారి సొంత మానసిక సన్నిహితత్వాల వల్లను, అనుభవాలు, సాధారణీకరణాల వల్లనూ సంఘటనలు యాంత్రికంగా ఒకదాని తరువాత ఒకటి జరుగుతాయని అనుకునేవన్నీ, వాస్తవంలో తమ ఇచ్ఛ జరిగేవిధంగా నేర్పుతో లోబరుచుకుని ఒకదాని బదులు మరియొకటి జరిగేవిధంగా చేసే ప్రాతినిధ్యం వహించే సూక్ష్మసంస్థల పనే.

ఎంతగా ప్రపంచం దివ్యం కానటువంటి ఈ సూక్ష్మసంస్థలకు లోబడిపోయి అవకాశం ఇస్తున్నదంటే, మహాసత్యం గెలుపు దాని కోసం పోరాడితేతప్ప సాధ్యమయ్యే పనికాదు. దానికి ఆ హక్కు లేదు. దానిని అది పొందాలంటే అనృతమును, పెడదారిపట్టిన వక్రబుద్ధిని తనది కాదని నిరాకరించాలి. అందులో అతి ముఖ్యమైనటువంటి పేలవమైన

అభిప్రాయం, సమస్త విషయములు అంతిమంగా తమమూలములను దైవమునందే కలిగి ఉంటాయి కాబట్టి, వాటి తక్షణ క్రియాకలాపాలుకూడా సరాసరి దాని నుంచే వస్తాయని భావించడం. యదార్థమేమిటంటే ఇక్కడ నిమ్నమహాప్రకృతిలో దైవం విశ్వసంబంధమైన పలుచనైన అజ్ఞానముసుగుతో కప్పబడి ఉంటాడు. జరిగేదంతా సరాసరి దైవజ్ఞానంనుంచే బయలుదేరదు. ప్రతిదీ దైవేచ్ఛతో సమానం అని అనుకోవడం ప్రతికూల వైరి శక్తుల ప్రభావాలనుంచి అందే చాలా అనువైన సూచన, దాని వలననే సృష్టి తనకు సాధ్యమైనంతరీతిలో ఎంతో బలంగా అస్తవ్యస్తతకు, అసహ్యతకు గట్టిగా అంటిపెట్టుకోవలసివచ్చి, ఇప్పటి బలహీనస్థితికి కారణమైంది. అయితే ఏమి చేయవలసివుంది అని నీవు ప్రశ్నిస్తావు. మంచిది. దానికోసం మహా ప్రకాశమును క్రిందికి పిలు, మహా పరివర్తన శక్తికి ఉన్మీలుడవుకా. లెక్కించలేనన్ని మారులు దివ్య ప్రశాంతత నీ కొసగబడింది, కానీ అన్ని పర్యాయాలు నీవు దానిని కోల్పోయావు — కారణం ఏదో నీలోని ఒకటి దాని అల్ప స్వార్థపూరిత నిత్యకృత్యాన్ని సమర్పించ టానికి తిరస్కరించింది. నీవు ఎల్లప్పుడూ అప్రమత్తంగా ఉండకపోతే, నీ ప్రకృతి ఒకవేళ అవతరించే మహాప్రకృతితో నింపబడినప్పటికీ, ఉద్దీపన కలిగించని కుసంస్కారంతో కూడిన నీ అలవాట్లకు వెనుకకు మరలిపోతుంది. ఇది పాత క్రొత్త రూపాలమధ్య పెనుగులాటతో కూడిన తీవ్రసంఘర్షణ, యోగంలోని క్లిష్టత, కాని నీవు విశ్వాసంతో, నీకు దృగ్గోచరమవబడిన పరమోత్కృష్ట మహాశాంతి, మహాభద్రతలకు లోబడి ఉంటే, యాదృచ్ఛిక ఇచ్ఛాక్షేత్రానికి సంబంధించినవైన నీ అస్తిత్వ భాగాలు, ఎంత నెమ్మదిగా అయినా మార్చబడి దివ్యత్వాన్ని సంతరించుకుంటాయి.

CWM 3:163-64

ప్రపంచంలో దైవేచ్ఛ బాహాటంగా పనిచేయదు

ప్రపంచంలో దైవేచ్ఛ ఎల్లప్పుడూ బాహాటంగా పనిచేస్తూంటుందని అనుకోవడం పెద్ద తప్పు. జరిగేదంతా, వాస్తవంలో దివ్యంకాదు. పరమేష్టి ఇచ్ఛ సృష్టిలో నిమ్న శక్తుల కలయిక వలన దాని భావమును వ్యక్తీకరించటంలో అది వక్రీకరించబడింది. అవి దాని ప్రేరణను దోషభూయిష్టంచేసి, దానికి దివ్యంకానటువంటి ఫలితాన్నందిచే మాధ్యమం. జరిగిపోయినది సమస్తం వాస్తవంగా ఏదోషంలేని దాని భావవ్యక్తీకరణే అయి ఉంటే, అటువంటప్పుడు ప్రపంచంలో వక్రీకరణలకు ఏమని సమాధానం

చెపుతాం? ...విశ్వగతమైన అజ్ఞానమును దైవేచ్ఛ కలిగించలేదని కాదు. అది సర్వశక్తిమంతము, సంభావ్యతలన్నీ దానిలో అంతర్గతం. అది దేనినైనా కార్యరూపంలోకి తేగలదు, మౌలికమైన దాని దృష్టిలో నిగూఢావసర దర్శనమునుబట్టి అది దేనినైనా చేయగలదు. ప్రపంచమునకు మొదటి కారణం, సహజంగానే, దైవం అయినప్పటికీ, మనకున్న అల్పనైతిక విలువలతో మానసికంగా ఈ వాస్తవాన్ని అంచనా వేయకుండా ఉండటానికి తప్పక జాగ్రత్త పడాలి. కాని, ఒక్కసారి విశ్వ నియమాలు నిర్ధారించబడిన తర్వాత, అజ్ఞానంలో చిక్కుబడి ఉన్నదానినే దైవంయొక్క పురోగమనశీలమైన అభివ్యక్తతతకు, దానికి పూర్తిగా వ్యతిరేకంగా అనిపించే వాటన్నింటిలో ఆధారభూతమని అంగీకరించితే, అప్పుడు ఊర్ధ్వతరం, నిమ్నతరం అనేటటువంటి ఒక విధమైన విభజన చోటు చేసుకుంది. ప్రపంచచరిత్ర మహాసత్యము, మహా అనృతములమధ్య యుద్ధంగా మారిపోయింది. దానిలోని సూక్ష్మాంశాలు దైవంయొక్క పురోగమనశీలమైన క్రియాకలాపాలకు ఏమాత్రం ప్రాతినిధ్యం వహించకపోగా, నిమ్న స్థాయికిచెందిన మహాప్రకృతి పెద్దఎత్తున వాటిముందు ప్రదర్శించే ప్రతిఘటనలవలన అవి కృతకమై వక్రీకరణలైనాయి. అటువంటి ప్రతిఘటన అనేది అక్కడ లేని పక్షంలో, ప్రపంచంలో జయించటానికంటూ ఏమీ ఉండదు. కారణం ప్రపంచం సామరస్యతలో ఉంటుంది. ప్రస్తుతమున్న సంఘర్షణలకు బదులుగా అది ఒక పరిపూర్ణతనుంచి మరియొకదానికి నిరంతరంగా సాగిపోయే యాత్రగా ఉంటుంది. అదంతా ప్రమాద భరితమైన అపాయాలతో వివిధసంభావ్యతలతో కూడిన ఆట. అందులో దైవం వాస్తవికమైన వ్యతిరేకతను, వాస్తవమైన ఆటంకాలను, తరచు వాస్తవమైన తాత్కాలిక ఓటమిని అంతిమవిజయం పొందే దారిలో ఎదుర్కొంటాడు. ఇటువంటి ఈ మొత్తం ఆట యదార్థత, దానిని కేవలం పరిహాసపాత్రం కానీయదు. దైవేచ్ఛ మహాఅజ్ఞానంలోని హానికారక శక్తుల స్పర్శను పొందిన క్షణంలో అది వాస్తవంగా కృతకత్వానికి గురి అవుతుంది. అందువలన ప్రపంచాన్ని మార్పు చెందించటానికి, మరియొకభిన్నమైన క్రమపద్ధతిని తీసుకు రావటానికి చేసే మన ప్రయత్నాలను అవశ్యం ఎప్పుడూ సడలించకూడదు. మనం దైవంతో సహకరించటానికి తప్పక జాగరూకులమై ఉండాలి. అంతేకాని ఎంతో శాంతంగా ఏది జరిగినా ఎల్లప్పుడూ మంచే జరుగుతుందని తలపోస్తూ ఉండకూడదు. అంతా వ్యక్తిగత వైఖరి మీద ఆధారపడి ఉంటుంది. పరిస్థితుల సమక్షంలో సరిగా అవి జరిగేసమయంలో నీవు సాధ్యమైనటువంటి అత్యున్నత వైఖరిని పెట్టుకుని

అనగా, నీ చైతన్యాన్ని నీకు అందుబాటులో ఉన్న అత్యున్నత చైతన్యంతో సంసర్గం చేయగలిగితే — అటువంటప్పుడు నీకు జరిగేదంతా తప్పకుండా మంచే జరుగుతుం దని అనుకోవచ్చు. కాని నీవు ఈ చైతన్యంనుంచి పడిపోయి క్రిందికి నిమ్నస్థాయిలోకి వచ్చిన వెనువెంటనే, అప్పుడు జరిగేదేదయినా, మంచిది కాదనేది సుస్పష్టం, కారణం నీవు నీ ఉత్కృష్టమైన చైతన్యంలో లేవు. శ్రీఅరవిందులు ఒకసారి చెప్పినట్లు, "ఏది జరగవలసివుండిందో అది జరిగింది, కాని అది ఇంకా బాగా జరిగే అవకాశం ఉంది." ఎందువల్లనంటే, అది ఏ వ్యక్తికి జరిగిందో అతడు అతని ఉత్కృష్టచైతన్యంలో లేడు. ఇంకొకవిధంగా జరిగే అవకాశం లేదు, కాని అతడు, దైవావతరణను తేగలిగితే, అప్పుడు సర్వసాధారణంగా పరిస్థితులు తప్పనిసరే అయినప్పటికీ, అది మరియొక విధంగా జరిగేటట్లుగా మార్పు చెందేది,.

సత్యానిదే ఆఖరిమాట

ప్రశ్న: ప్రియమైన మాతా, ఎప్పుడూ చెప్పబడేమాట మంచికీ, నిజానికే విజయం చేకూరుతుందని, కాని మనం తరచు జీవితంలో దానికి వ్యతిరేకమే చూస్తున్నాం. దుష్టులు విజయం పొందుతారు, ఏదో విధంగా కష్టాలనుంచి రక్షింప బడతా రనిపిస్తుంది.

ఎల్లప్పుడూ జనులు రెండువిషయాలను తికమక కావిస్తారు. అది సార్వజనీన, ఆధ్యాత్మిక దృష్టి కోణంలో, మహావాస్తవము, మహాసత్యానిదే ఆఖరిమాట అవుతుంది. కాని మనుషులు తాము అవగాహనచేసుకునే గుణాత్మకమైన మంచి మట్టుకుకాదు. దానికి తిరుగులేదు. అంటే ఏమిటి, చిట్టచివరికి దైవమే గెలుపొంది తీరుతాడు. అదే చెప్పబడింది. ఆధ్యాత్మిక జీవితం గడిపినవారందరూ చెప్పినమాట కూడా అదే — అది పూర్తిగా యదార్థం. మనుషులు, దానిని భావవ్యక్తీకరణ గావించేటప్పుడు అంటారు. "నేను చాలా మంచి బాలుడను, నేను నిజమని అనుకున్న దాని ప్రకారంగా నేను జీవిస్తాను కనుక, సమస్త సృష్టి నాకు మంచిగా ఉండాలి." (శ్రీమాత దరహాసం) మొట్టమొదటిగా ఒక వ్యక్తి తనకు తాను చేసుకొనే సొంత ప్రశంస సందేహాస్పదం, అంతేగాక ప్రపంచం ఇప్పుడున్న పరిస్థితులలో, అంతా కలగాపులగం. మహాసత్య ధర్మం సగం గుడ్డిదైన మానవచైతన్యానికి తనకు తానుగా అభివ్యక్తం కానేరదు. అది దానిని అర్థం చేసుకొనలేదుకూడా. ఇంకా స్పష్టంగా చెప్తాను, కచ్చితంగా

చెప్పాలంటే, అది పరమేశ్వరుని దార్శనికత, నిరంతరం తనను తాను సాక్షాత్కరించు కుంటున్నది, కాని దాని సాక్షాత్కారత కలగాపులగమైనా భౌతిక ప్రపంచంలోని అజ్ఞాన మానవదృష్టికి మంచి యొక్క విజయంగా గోచరించదు, మనుషులు అనుకునే మంచి సత్యము లాంటివాటికి. కాని (దానినే తమాషాగా చెబితే) అది ప్రభువు దోషం కాదు, అది మనుషులదోషం! వివరంగా చెప్పాలంటే నేను ఏమిచేసేది ప్రభువుకు తెలుసు, కాని మనుషులు దానిని అర్థం చేసుకోలేరు.

ప్రశ్న: సత్యప్రపంచంలో, బహుశా, అంతా ఇదే విధంగా వాస్తవంగా వుంటుందేమో కాని అది మరో విధంగా చూడబడుతుంది.

సమా: రెండూను, అందులో కొంత తేడా ఉంటుంది. ప్రపంచంలో ఇప్పుడున్న అజ్ఞానము, అస్పష్టతలు దివ్యకార్యకలాపానికి వికృత రూపాన్నిస్తాయి.; సహజంగానే, అది తప్పక మాయమైపోతూ ఉండవలసిందే, అయితే వాటిని మరియొక విదంగా చూడటం కూడా నిజమే.... దాని ప్రకారం, వాటి ఉనికికి మరియొక అర్థాన్నివ్వవచ్చు — రెండూ అక్కడ ఉన్నాయి, ఈ విధంగా (*ఒకదానితో ఒకటి కలిసిపోయినట్లుగా సంజ్ఞ*)

నీవు ఎల్ళప్పుడూ ఈ విషయానికే తిరిగివస్తూ ఉంటావు, అది మనిషి చేసే న్యాయనిర్ణయం తప్పని — తప్పు ఎందువల్లనంటే, విషయాల మీద అతని దృష్టి తప్పు, అపరిపూర్ణం — తప్పనిసరిగా ఈ న్యాయనిర్ణయం చెడ్డఫలితాలను కలిగి ఉంటుంది.

ప్రపంచం నిత్యం మారుతున్నది, నిరంతరాయంగా. ఒక్క సెకను కాలం కూడా అది తాను తనలాగా ఉండటం లేదు. సర్వసాధారణమైన సామరస్యత ఇంకా ఎక్కువ పరిపూర్ణతతో తనకు తాను వ్యక్తమవుతున్నది; అందువలన ఏదీ అదే విధంగా ఉండిపోదు. అందుకు వ్యతిరేకంగా అన్నీ కనపడుతున్నప్పటికీ, మొత్తం అంతా ఎల్లప్పుడూ నిరంతరం పురోగమిస్తూ ఉంటుంది. కాని దైవసృష్టిలో సామరస్యత మరింత సామరస్యంగా మారుతున్నది, సత్యం మరింత యదార్థమవుతున్నది. అయితే, అది చూడటానికి ఒకరు తప్పక మొత్తాన్ని వీక్షించవలసి ఉంటుంది. కాని మనిషి చూసేది కేవలం... కనీసం మానవ క్షేత్రాన్ని కూడా కాదు, కేవలం తన వ్యక్తిగతక్షేత్రం మాత్రమే. చాలా చిన్నదైన, చాలా చిన్నదైన, సూక్ష్మాతి సూక్ష్మ మైనది — అతడు అర్థం చేసుకొనలేడు.

అది, తనకు తాను సంపూర్తినొందుతూ వుండే ద్వంద్వవ్యవహారం. (కలిసిపోయి నట్లుగా చూపిస్తున్న అదే సంజ్ఞ), పరస్పర క్రియాకలాపాలతో కూడుకున్నది; సృష్టి తనకు తాను ఇంకా ఎరుక నొందినప్పుడు, దాని వ్యక్తీకరణ తనకు తాను పరిపూర్ణత నొందడమే కాక, ఇంకా అధికమైన వాస్తవికతగా రూపుదిద్దుకుంటుంది. ఆ రెండు గమనాలు జతగూడి వుంటాయి....

(మౌనం)

ఏమైనప్పటికీ, ప్రశ్నను వాస్తవరూపంలో పరిశీలిస్తే, ఏ ఋషిసత్తముడూ, ఏ కాలంలోనూ, నాకు తెలిసినంతవరకు, "మంచిగా ఉండు, నీకు బాహ్యంలో అంతా శుభంగా జరిగిపోతుంది" అని ఎప్పుడూ చెప్పలేదు — ఎందువల్లనంటే, అది బుద్ధి హీనత. అస్తవ్యస్తమగు ప్రపంచంలో, అనృతం తాండవించే ప్రపంచంలో, దానిని ఆశించడం సబబు కాదు. కాని నీవు నీ అస్తిత్వంలో ఉండవలసినంత చిత్తశుద్ధితో, పరిపూర్ణంగా జీవనం గడపగలిగితే పరిస్థితులు ఎటువంటివైనప్పటికీ నీవు అంతరంగ సంతోషాన్ని పొందగలవు, సంపూర్ణ సంతృప్తితో ఉండగలవు, ఎవరికీ, దేనికీ దానిని తాకగలిగిన సత్తా లేదు.

CWM 11:75-77

దైవ న్యాయం

నీవు ప్రసరింపజేసే ప్రకంపనలే నిన్ను వాటికి అనుగుణమైన ప్రకంపనలతో సంపర్కంలోకి తీసుకువస్తాయి. నీవు హాని కలిగించేటటువంటి, నాశనం చేసేటటువంటి ప్రకంపనలు ప్రసరింపజేస్తే, తప్పకుండా సహజంగానే నీవు వాటికి అనుగుణమైన ప్రకంనలను నీ చెంతకు ఆకర్షిస్తావు. అది నీకు అసలైన శిక్ష — ఆ మాటను వాడ దలిస్తే; కాని అది ప్రపంచంలోని దివ్యవ్యవస్థకు ఏమాత్రమూ అనుగుణమైనది కాదు.

ప్రతి చర్యకూ దాని పర్యవసానాలుంటాయి, మంచి లేక చెడు, కాని బహు మానము, శిక్ష అనే భావన పూర్తిగా మానవ భావనే, అది ఏమాత్రమూ దివ్యసత్యము, దివ్యచైతన్యము పనిచేసే రీతికి అనుగుణంగా ఉండదు.

ప్రపంచాన్ని పరిపాలించే దివ్యచైతన్యం మానవసూత్రాల ప్రకారంగా శిక్షను, బహుమతిని ఇవ్వడం అనేది చేసి ఉంటే, ఈ భూమి మీద సుదీర్ఘకాలంగా మనుషులు ఉండి ఉండేవారు కాదు. మనుషులు దివ్యప్రకంపనలను వక్రీకరించకుండా ప్రసరింప

జేయడానికి కావలసినంత పరిశుద్ధులైతే, అప్పుడు ప్రపంచం నుంచి దుఃఖానుభవం రద్దు చేయబడతుంది.

అదొక్కటే మార్గం.

CWM 12:379

ఇక్కడ ఒక దివ్యచైతన్యం పని చేస్తున్నది. ప్రతి వ్యక్తి ఎప్పుడైతే ఈ దివ్యచైతన్యానికి వ్యతిరేకంగా వెళ్తాడో, ఆ విధంగా చేసిన ప్రతిసారి అతడు తన చైతన్యం నుంచి ఏదో ఒకటి నష్టపోతాడు. దానికి వ్యతిరేకంగా ఏదో ఒకటి చేసిన ప్రతిసారి అతడు కిందికి పోతాడు. ప్రతి వ్యక్తి ఈ దివ్యచైతన్యానికి అనుగుణంగా పనిచేసిన ప్రతిసారి తన చైతన్యంలో అతడు వృద్ధి పొందుతాడు.

CWM 13:51

దైవం తీర్పు

నీవేమనుకుంటన్నావు, దైవానికి అల్పమైన మానవసంబంధమైన న్యాయనిర్ణయం ఉంటుందనా! నీవు మానవసంబంధమైన భావాలను దైవం మీద ప్రక్షేపించనే కూడదు. నీవు చిత్తశుద్ధి లేనివాడవైతే, స్వయం నీ చైతన్యం మరుగున పడిపోతుంది. ఒక ఉదాహరణ తీసుకో, ఒక అసత్యాలు పలికే మనిషికి అతని చైతన్యం మరుగున పడిపోతుంది, కొంతకాలం తరువాత, అతడు ఇక ఎంతమాత్రమూ సత్యం నుంచి అనృతాన్ని వేరు చేసి చూడలేడు. అతడు ప్రతిబింబాలను చూసి వాటినే సత్యమని పిలుస్తాడు. దుష్టబుద్ధి కలిగినవాడు ఆకాంక్షను కోల్పోతాడు, సాక్షాత్కార సామర్థ్యాన్ని కోల్పోతాడు, అవగాహననూ, అనుభూతినీ, నిజమును గ్రిహించే అవకాశమును కోల్పోతాడు. అదే శిక్ష.

ఒకరు తమకు దైవానికి మధ్య అడ్డుతెరలు, అవరోధాలు ఏర్పరచుకుంటారు. ఆ విధంగా అతను తనను తాను శిక్షించుకుంటాడు; దైవం ఉపసంహరించుకోడు; అతడు దైవాన్ని అందుకోవటానికి తనకు తానుగా అసమర్ధుడవుతాడు. దైవం ఈ విధంగా బహుమతులు, శిక్షలు ప్రసాదించడు, అది ఆ విధంగా ఉండనే ఉండదు.

ఒకరు కపటం కలిగివుండే, దుష్టబుద్ధి కలిగి ఉండే ద్రోహి అయితే, వారు తమకు తాము తక్షణమే శిక్షించుకుంటారు. కుటిల జనులు తమను దుష్టబుద్ధులుగా

తెలియజేసే రవంత చైతన్యాన్ని కూడా నష్టపోతారు, వారు అచేతనలు అవుతారు. చివరకు వారు ఏ అవగాహన లేని వారుగా మిగిలిపోతారు.

CWM 4: 21

దైవం మానవ అభిప్రాయాల ప్రకారం నడచుకోడు

నా బిడ్డా, ఆలకించు, దైవం ఆయన చేసేపనులలో మానవ అభిప్రాయాల ప్రకారం పనిచేయడు. అది నీ బుర్రలోకి బాగా ఎక్కాలి. ఒక్కసారి పూర్తిగా. బహుశా అతడు మనం హేతువులు అని చెప్పే వాటి ప్రకారం కాకుండా పనులు చేస్తుంటాడు.

ఏమైనా కాని, ఒకవేళ ఆయనకు ~~మానవహేతువుల మాదిరిగా వుండని~~ కారణాలు ~~వున్నట్లయితే~~ కచ్చితంగా మానవులు న్యాయాన్ని అవగాహన చేసుకునే రీతిలో మట్టుకు ఆయన భావం ~~వుండదు~~.

ఉదాహరణకు, నీవు సంపదకోసం వెంపర్లాడుతూ, మనుషులను మోసం చేసే ఒక మనిషిని ఊహించుకో.... నీ మదిలో న్యాయంగురించి నీవు ఏర్పరచుకున్న భావం ప్రకారం ఈ మనిషి ధనంలేకుండా పోయి, పేదవాడుగా మార్చివేయబడాలి. కాని, సాధారణంగా మనం దానికి వ్యతిరేకంగా జరగడం చూస్తాం. కాని అది సహజంగానే కేవలం బాహ్యంలో కనబడేవిషయం మాత్రమే. కనపడే వాటివెనుక వేరే, మరేదో ఉంది..... అతను దీనిని వేరే సంభావ్యతలతో మార్పిడి చేస్తాడు. ఆ వ్యక్తికి ధనం ఉండవచ్చు, కాని అతనికేమాత్రం మనస్సాక్షి ఉండదు. అంతేకాక యదార్థంలో ఎల్లప్పుడూ చాలా మట్టుకు జరిగేదేమంటే, అతను కోరుకున్న ధనం సంప్రాప్తమైన తరువాత, అతడు సంతోషంగా ఉండడు.... అది ఎంత ఎక్కువగా చేకూరితే సాధారణంగా అంత తక్కువ ఆనందంగా ఉంటాడు. అతడు తనకు సంప్రాప్తించిన సంపదవలన మానసిక క్షోభ అనుభవిస్తాడు.

నీవు బాహ్యంలో పొందిన విజయాలతో లేదా ఓటమిలాగా కనబడేదానితో న్యాయ నిర్ణయం చేయకూడదు. సర్వసాధారణంగా, చాలా మట్టుకు జరిగేదదే. ఎవరు ఏది కోరుకుంటే దానిని దైవం ఇస్తాడని మనం చెప్పవచ్చు. అన్ని బోధలలోకి అది అత్యుత్తమం. ఎందువల్లనంటే, నీ కోరిక అచేతనం, అస్పష్టత, స్వార్థపూరిత అహంకారాలతో కూడుకున్నదయితే, నీవు చైతన్యంలేమిని, గాడాంధకారాన్ని,

స్వార్థపూరిత అహంకారాన్ని నీ అంతరంగంలో అధికం చేసుకుంటావు. అనగా ఇది నిన్ను సత్యంనుంచి, చైతన్యంనుంచి, ఆనందంనుంచి బహు దూరంగా తీసుకు పోతుంది. మరి దైవం విషయంలో, సహజంగానే, ఒకే ఒక్కవిషయం యదార్థం — దివ్యచైతన్యం దైవంతో ఐక్యత. భౌతిక విషయాలను నీవు ముందుంచిన ప్రతిసారి నీవు ఎక్కువగా భౌతిక వాదివైపోయి, పూర్ణ విజయం నుంచి దూరంగా బహుదూరంగా వెళ్ళిపోతావు.

కాని దివ్యసత్యమునకు ఆ విధంగా పొందిన విజయం ఒక భయంకరమైన ఓటమే.... నీవు సత్యమునకు బదులుగా అనృతమును మార్పిడి చేసుకున్నావు!

కనబడేవాటిని, కంటికి కనిపించే విజయాన్ని చూసి న్యాయ నిర్ణయం చేయడం కచ్చితంగా పూర్తిగా అజ్ఞాన చేష్టే. ఎంతో మొండిమనిషి విషయంలో కూడా, ఎవరికైతే ప్రతీదీ ప్రత్యక్షంగా విజయమే అవుతుందో, అతనికి సైతం ఎల్లప్పుడూ ఒక ప్రత్యామ్నాయం ఉంటుంది. ఈ రకంగా మొండిగా మారిపోయిన అస్తిత్వం, రూపు దిద్దుకున్నముసుగు, చాలామందమైన, చాలా మందమైనటువంటి ముసుగు, బాహ్యచైతన్యం అంతరంగ సత్యాలమధ్య ఉన్నది. ఏదో ఒకరోజున, పూర్తిగా సహించలేనిదవుతుంది. దానికి సాధారణంగా ఎంతో ప్రతిఫలం చెల్లించవలసివస్తుంది — బాహ్యావిజయం.

CWM 6:238-239

శ్రీమాత

సత్యం మరియు మహాకర్మ యొక్క ఒక సంకీర్ణ సాలెగూడు

కర్మసూత్రం అంటే కేవలం జీవితంలో కంటికి కనిపించే అధర్మకృత్యాలకు రాబోయే జన్మలలో ఆచరణాత్మక న్యాయం జరుగుతుందనే మానవ భావన మాత్రం కాదు. ఒక న్యాయం లేదా న్యాయబద్ధత ప్రపంచశక్తి పనిచేసే వాటన్నింటిలో తప్పకుండా ఉంటుంది. మహాప్రకృతి ఆమె చేసే ప్రామాణికతల నిర్ధారణలోనూ, అతి సూక్ష్మ విషయాలలోను అత్యంత శ్రద్ధ కనబరుస్తుందనిపిస్తుంది. కాని మానవ జీవితంలో పరిగణనలోకి తీసుకోవలసిన విషయాలు ఎన్నో ఉన్నాయి. అక్కడ కూడా స్థితులు, స్థాయిలు, దిశలు ఉన్నాయి. మన అస్తిత్వపు పై స్థాయి మెట్టుమీది విషయాలు నిమ్నస్థాయిలో కూడా అదే విధంగా కనిపించటం లేక పూర్తిగా అదే

విధంగా ఉండటం జరుగదు. మొట్టమొదటి సర్వసాధారణ స్థాయిలో కూడా చాలా విషయాలున్నాయి. కేవలం నైతికత, ఆనందం మాత్రమే ప్రామాణికం కాదు. విశిష్టవ్యక్తులు విజయంతో, ఆనందంతో కూడిన ప్రతిఫలాన్ని అందుకోవాలని, దుష్టులైన వారు ఏదో ఒక సమయంలో, ఏదో ఒక జీవితంలో, భూమిమీద లేక స్వర్గంలో లేక నరకంలో పతనమైపోయి, బాధలను అనుభవించాలనేది న్యాయమైతే, బలవంతుడై శక్తి కలిగిన మనిషికూడా తాను పెంచి పోషించిన దృఢత్వానికి ప్రతిఫలం పొందడం, మేధోవంతుడు తాను సంపాదించిన నైపుణ్యానికి బహుమతిని పొందడం, అతని ఇచ్ఛ ఏ క్షేత్రంలో శ్రమించినా దాని శ్రమకు, దాని పనులకు తగిన ఫలాన్ని పొందడం న్యాయమే అవుతుంది. కాని నీవు చెప్పేది అది సముచితంగా, నీతిగా, నైతిక సూత్రాల ప్రకారంగా పనిచేయడంలేదనేగా?

కాని ఇచ్ఛ, చర్యలు, పర్యవసానాల విషయంలో సరియైన కార్యసరళి అనగా ఏమిటి? నేను మతనిష్టుడను, నిజాయితీ పరుడను కావచ్చు, కాని నేను మందమతిని, బలహీనుడను,అసమర్థుడను అయితే? నేను స్వార్థపరుడను, క్రూరుడను అయి ఉండవచ్చు, కాని నేను ఉజ్వలమైన వేగంతో కూడిన మేధస్సు, అవగాహన చేసుకొ గలిగిన మెదడు, అన్నింటిని ఉపయోగించుకుని ఫలితాలను రాబట్టగలిగే నైపుణ్యం, దృఢమైన సాహసోపేతమైన ఇచ్ఛను దాని అంతిమలక్ష్యంమీద స్థిరంగా ఉంచగలిగితే నాకు అప్పుడు పర్యవసానాలను ప్రభావితం చేసే అపరిపూర్ణత ఉన్నట్టు; కాని నాకు ఫలితాలను రాబట్ట గలిగిన శక్తులుకూడా ఉన్నాయి. సత్యం ఏమిటంటే, మహాప్రకృతిలో సామరస్యతతో కూడిన వాటి సంబంధాలను కచ్చితంగా కనుగొనటానికి ముందు, అక్కడ అనేక విధాలైన శక్తుల శ్రేణులు ఉండడంతో పాటుగా విభిన్న లక్ష ణాలతో కూడిన వాటి క్రియాకలాపాలను తప్పక చూడగలం. సంకీర్ణమైన ఒక సాలెగూడు చిక్కును మనం విడదీయాల్సి ఉంది. మొత్తంలోని భాగాలను మనం చూసిన తర్వాత, మూలకాలను వాటి సన్నిహితత్వాన్నీ పదార్థరాశి సముచ్ఛయంలో చూపిన తరువాత అప్పుడు మాత్రమే మనం మహాకర్మ దారి తెన్నులను తెలుసుకోగలం.

CWM. 13:374-75

ఏదైనా కాని, ప్రపంచంలోను, మనిషిలోను మంచికి మంచిని, చెడుకు చెడును, తిరిగి ఇవ్వడం జరిగితే, ఎరుకతో కూడిన ఏ నైతికోద్దేశం ఉన్నా, లేక ఉండకపోయినా, తరచు మంచికి ప్రతిఫలంగా చెడురావడం, చెడుకు ప్రతిఫలంగా మంచి రావడం

అనేది జరుగుతంది. అంతేకాకుండా, స్వార్థరహితమైన సుగుణం లేదా దివ్యభరితమైన మంచి, ప్రేమ ప్రపంచంలోకి ప్రవేశిస్తున్నప్పుడు వైరపూరితమైన ప్రతిక్రియలను మేల్కొలుపుతుంది. అత్తిల, ఛెంఘిజులు చివరి వరకు సింహాసనంపై వుండడం, సిలువమీద క్రీస్తువుండడం, సాక్రోటిసు తన కివ్వబడిన విషపదార్థం సేవించడం అనేవి ఏవీ మానవ ప్రకృతి ప్రపంచంలో నైతిక సూత్రాలకి కట్టుబడి అంతా మంచే జరుగు తుందనే వాదనకు ఎటువంటి స్పష్టమైన ప్రామాణికతా కాదు.

కచ్చితంగా ప్రపంచంలో దాని ప్రామాణికతల విషయంలో అంతకుమించిన సంకేతం అంటూ ఏమీ లేదు. వాస్తవానికి విశ్వంలోని విధివిధానంలో మంచినుంచి చెడు, చెడునుంచి మంచి వస్తాయి. నైతిక, ప్రాణిక ప్రమాణాలకు సరిపడే కచ్చితమైన లెక్క అంటూ ఉన్నట్టు కనబడదు. మనం చెప్పగలిగినదల్లా చేయబడిన మంచి ఏదైతే ఉందో అది లోకంలో మంచి సమాహారం మొత్తమునూ, మొత్తం మంచి యొక్క శక్తినీ ఎక్కువ చేయడానికి మొగ్గు చూపిస్తుంది. ఇది ఎంత ఎక్కువైతే, అంతగా మానవ సంతోషాలు మొత్తం ఎక్కువయే అవకాశం ఉంది. అదే విధంగా చేయబడిన చెడు, మొత్తం చెడునూ, మొత్తం చెడుయొక్క శక్తిని ఎక్కువ చేస్తుంది. ఇది ఎంత ఎక్కువగా వృద్ధి పొందితే, అంతే ఎక్కువగా మానవుల కష్టాలు ఎక్కువయే అవకాశం ఉంది. అంతిమ పర్యవసానంగా, మనిషి కాని లేదా దేశంకాని చేయబడిన చెడుకు ఫలితం అనుభవించవలసిందే, కాని తరచు బుద్ధికి అందే అంచనాలతో లేక అర్హతల ప్రామాణికతలతో మాత్రం కాదు. అదే విధంగా ప్రాణికపరమైన అదృష్ట దురదృష్టములను ఎల్లప్పుడూ సుస్పష్టంగా తెలియజేసేటటువంటి షరతులు ప్రకారం కూడా కాదు.

CWM 13:411-12

నైతిక విశిష్టతకు నిజమైన ప్రతిఫలం ఆత్మవృద్ధి

విశిష్టమైన నైతికతతో సరియైన విధంగా తన శక్తియుక్తులతో చేసే పనికి నిజమైన ప్రతిఫలం — అతను అనుకునేటట్లయితే, అతని బహుమతి, అతడు హక్కు భుక్తంగా అడగగలిగిన ఒకే ఒక బహుమతి — అతనిలోని నైతికబలం వృద్ధి అయి అతనికి ప్రతిఫలంగా తిరిగి రావడం, అతని నైతిక అస్తిత్వం మరింతగా వృద్ధి పొందడం, ఋజుత్వం, న్యాయం, ప్రేమ, దయ, పరిశుద్ధత, సత్యం, బలం, ధైర్యం, అతను

తన పరిణామ అభ్యర్ధనతో చేసే అత్మ-సమర్పణల యొక్క ఆత్మవికసనం. దుష్టకర్మకు, నైతికంగా తప్పుడు మార్గాలకు శక్తిని వినియోగించినప్పుడు దక్కే నిజమైన ప్రతిఫలం — అతను అనుకునేటట్లయితే, అతని శిక్ష, అతనికి అవసరముంటే లేదా భయపడే దేమన్నా వుంటే, ఒకే ఒక జుల్మానా — వృద్ధి మందగించడం, అతని పెరుగుదల భ్రష్టత, కీర్తి తగ్గటం, కళంకం, ఆత్మకూ, తాను శ్రమిస్తున్న పవిత్ర, దృఢత్వ ప్రకాశవంతమైన అస్తిత్వమునకూ నైచ్యత. తన చేతలవల్ల అతను అంతరంగ ఆనందమును పొందవచ్చు, ఋజుమార్గమున అతడు ఆత్మలో నిశ్చలత్వమును, ప్రశాంతతను, సంతృప్తిని సుసంపన్నం కావించవచ్చు లేదా అంతరంగంలో దుస్స హనము, కష్టము, కలత, అసౌకర్యం, దాని పతనము లేక వైఫల్యం వలన వైక్లవ్యతను పొందవచ్చు, కాని అతడు భగవంతుడి నుంచి లేదా నైతిక ధర్మాల నుంచి దేనినీ హక్కుగా కోరలేడు. నైతిక ఆత్మ — కపటమైనది కాక నిజమైనది — జీవితంలో బాధలను, కష్టాలను, ఇబ్బందులను, అతి తీవ్రమైన భయాలను, దాని పాపాలకు శిక్షగా కాకుండా, ఒక సదవకాశంగా, ఒక పరీక్షాసమయంగా, దాని అభివృద్ధికి అనుకూల్యమైనదిగా, దాని శరీరదారుఢ్యానికి లేదా దాని సహజ బలశక్తికి పరీక్షా సమయంగా, అదృష్టమూ, బాహ్యవిషయాలన్నీ నైతిక వైశిష్టతకు బహుమతి నొందా లన్న పేరాశతో కాకుండా, ఒక సదవకాశంగా మరియు ఇంకా ఎక్కువ పరీక్షా సమయంగా అని కూడా అంగీకరిస్తుంది.

CWSA 13:418-19

మహాప్రకృతి ఉద్దేశం, ఆమె చేసే పనుల ఆధ్యాత్మిక న్యాయబద్ధత చిట్టచివరకు ఆమె శక్తులు ఎరుకతో ఆత్మను సత్యము, జ్ఞానముల దారులలో ముందుకు పోయే విధంగా మలుపు తిప్పటంలో గోచరమవుతుంది.... ప్రతి దశలోను అస్తిత్వలక్ష్యము, చైతన్యం అభివృద్ధుల ప్రకారం ప్రతిఫలాలను అందిస్తూ ఉంటుంది. మొట్టమొదట నైపుణ్యము, పనికి తగ్గ మేధస్సును ప్రతిఫలంగా అందిస్తుంది. మనలోని నైతిక మనస్సు అనుకునే విధంగా, ఇవ్వతగ్గవారికీ, ముఖ్యంగా సరియైన నైతికతను కలిగినవారికి మాత్రమే కాకుండా, ఇతరులకు జీవితంలో ఆమె బహుమతులు ఎందుకు అందించదనే విషయం, ఆమె అవసరాలు సంతృప్తికరంగా తెలియజేస్తాయి; కౌశల్యం, దారుఢ్యం కలిగినవారికి ఇచ్ఛాబుద్ధినీ, శక్తినీ, మేధస్సునూ ఇస్తుంది — తరువాత, ఎక్కువెక్కువగా సుస్పష్టంగా ఆసక్తి లేక బంధనాల నుంచి వేరుపడినవారికి

దురభిమానాల నుంచి విముక్తినీ, మానసిక సంతృప్తినీ, ఆత్మకు తన శక్తిసామర్థ్యాల ఎరుకతో కూడిన వినియోగమునూ, వివేకవంతమైన మార్గదర్శనమునూ ఇస్తుంది. అంతిమంగా, అన్నింటికీ కట్టకడన, ఒక పరమోత్కృష్ట ప్రతిఫలం, ప్రకాశమానమైన ఆత్మవృద్ధినీ, పరిపూర్ణ జ్ఞానం యొక్క సంతృప్తినీ, అత్యున్నత చైతన్యంలో దాని వికసనమునూ, తనదైనటువంటి స్వాభావికంగా తప్పక జరగవలసినదానినీ పవిత్రంగా ఈడేరుస్తుంది. అటువంటి ఆ వృద్ధి దివ్యజన్మ లేక ఆధ్యాత్మికంగా తనను తాను అధిగమించేటటువంటి దాని పరమోత్కృష్ట పురస్కారం ఏదైతే ఉందో అది ప్రాక్ మనస్సుకు ఎల్లప్పుడూ ఉత్తమోత్తమమైన లాభదాయినిగానే ఉంటున్నది — మానవ అజ్ఞానం నుంచి దివ్యమగు ఆత్మ-జ్ఞానంలోకి వృద్ధి పొందటం.

CWSA 13:436

శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం డా. త్రిపురారిభట్ల ప్రసన్నకృష్ణ

14 ఆగస్టు 1971

సత్యం అనృతం కంటె అధిక బలమైనది. ప్రపంచమును పరిపాలించే ఒక శాశ్వతమైన ఆధిపత్యశక్తి ఉంది. దాని నిర్ణయాలే ఎల్లప్పుడూ ప్రాబల్యం వహిస్తాయి. దానితో కలిసిపో, అంతిమ విజయం నీకు తథ్యం.

*

ఎప్పుడైతే మనుషులకు వారు జీవించే అనృతం మీద ఏవగింపు కలుగుతుందో, అప్పుడు ప్రపంచం మహాసత్య సార్వభౌమత్వానికి సంసిద్ధమౌతుంది.

CWM 14:195

శ్రీమాత

అనువాదం: డా. త్రిపురారిభట్ల ప్రసన్నకృష్ణ

ఒక్క గెంతుతో సామరస్యాన్ని సాధించు

"ప్రొద్దుటి నుంచి ఒకటే సమ్మెలు, తగాదాలు. అంతా అస్తవ్యస్తం. గందరగోళం సృష్టించినవారే దాన్ని చక్కదిద్దాలనే ఆవేదన. ఇంతే, ఇట్లా జరగాల్సిందే. మంచి పేరు, నీతిసూత్రాలు ఇక చాలవు. అయినా అవి ఎప్పుడో కుప్పకూలాయిగా? వీటికి అతీతంగా వుండే దైవసంకల్పం, దాని వలన లభించే సామరస్యం మాత్రమే ఇందుకు దోహదపడుతుంది. మనం కోరుకునేది కూడా అదే. మామూలు సాంఘిక ధర్మాలు, కట్టుబాట్లను ప్రతిఘటించగలిగినవారే ఉన్నత చైతన్యం లేక 'సత్యచేతన' లోనికి ప్రవేశించగలుగుతారు. ఇది ఒక్కసారి గా సాహసంతో ముందుకు దూకటం లాంటిది.

పరిస్థితిని చక్కదిద్ది ఒక క్రమపద్ధతిని పునః ప్రతిష్ఠించాలనే వారంతా ఇంకా పాత విధానాలనే పట్టుకొని వెనకబడుతూనే వున్నారు; దేన్నీ సాధించ లేకపోతున్నారు. గతం గతః. మనం మాత్రం ముందుకు సాగిపోదాము. లేస్తేనే గదా పని ప్రారంభం అయ్యేది!

CWM 11:253-54

'అతి' ఎటు వైపు వున్నా అది హింస లాంటిదే. శాంతి, సామరస్యం, సమతౌల్యం ఉన్నప్పుడే సత్యం బయటపడేది; మనుగడ సాధించేది.

CWM 10:320

మనిషి సత్యంలో జీవనం గడిపినపుడే, వైరుధ్యాలన్నీ అధిగమించగలడు.

CWM 12:114

సత్యతత్పరత సామరస్యం పైన మాత్రమే ఆధారపడుతుంది

ఈ అవకాశాన్ని పురస్కరించుకొని మీకు ఒకటి చెప్పాలనుకుంటున్నాను నమ్మకంగా. ఆధ్యాత్మిక పురోగతి గాని, సత్య తత్పరతగాని సామరస్యం మీదనే ఆధారపడి వుంటాయి గాని విభేదాలు, విమర్శల పైన మాత్రం కాదు.

*

సంకుచితంగా వుంటే పురోగమించటం వీలుపడదు; పరిధిని విస్తృతం చేసుకున్నపుడే అది సాధ్యం.

వివిధ దృక్పథాలను ఏకోన్ముఖం చేయాలి. ఒకదానికి ప్రాముఖ్యత నిచ్చి మరొకదానిని విస్మరించ కూడదు. ప్రతిదానిని దాని నిజ దృక్కోణంలో నిలపాలి.

CWM 12:184

వ్యతిరేక భావాలకు, ఘర్షణలకు అతీతంగా వుండేదే సత్యం

సత్యతత్పరత ఏకపక్షంగా వ్యవహరించదు. ఘర్షణలకూ, వ్యతిరేక భావాలకూ అది అతీతంగా వుంటుంది. నిజానికి పురోగతిని సాధించాలనే ఒకే ఒక లక్ష్యం ఉన్నపుడే దేశాలన్నీ ఒకటి కాగలవు.

CWM 12:381

కొందరికి అనుకూలంగాను, కొందిరికి వ్యతిరేకంగాను వున్నంతకాలం మనం సత్యం యొక్క పరిధిలో లేనట్లే. హృదయంగమమైన విలువలను, ప్రేమను అందరికి నిల కడగా సమభావంతో అందించాలి గదా!

CWM 13:191

అసలు దైవకృప ఒక జాతికి వ్యతిరేకంగా పనిచేస్తుందని ఎందుకు విశ్వసిస్తున్నావు? కాదు, అది కేవలం సత్యం దిశగానే పనిచేస్తుంది. ఈనాటి పరిస్థితుల్లో సత్యాసత్యాలు అంతటా వున్నాయి. ఒక చోట వున్నవని, వేరొక చోట లేవనీ చెప్పలేము. ఒక విధంగా సత్యాసత్యాలను నిర్ణయించేది మన మనసేగా? అందువలన అవి అన్నిచోట్ల వున్నట్లేగా?

సత్యం విబేధాలకూ, సంఘర్షణలకూ అతీతంగా వుంటుంది.

CWM 13:381

మానవ జీవితం శుభాశుభ మిశ్రమం

జీవితంలో అంతా మిశ్రమమే. ఏదీ పూర్తిగా ఇది మంచిదని కాని, అది చెడ్డదని కాని చెప్పలేము. నేను వేటినీ సమర్థించలేను. శ్రీఅరవిందుల కార్యక్రమానికే నేను ప్రాధాన్యత ఇస్తాను. నా చేతన సహజంగానే అలాంటి కార్యక్రమాలకు దోహదపడే వాటినే సమర్థిస్తుంది. ఇందులో ఎవరు నన్ను సమర్థించినా స్వీకరిస్తాను. ఒకరిని

అక్కున చేర్చుకొని వేరొకరిని తిరస్కరించడం నావల్ల కాని పని. అందువల్లే వర్గపోరాటాలకు నేను అతీతంగా వుంటాను. నేను కేవలం దివ్యత్వం దిశగా పయనిస్తాను. దాని జయకేతనం రెపరెపలాడుతూ ఈ లోకంలో సమున్నతంగా ఉండాలనేదే నా ఆకాంక్ష. అది వర్గాలకు, శాఖలకూ అతీతమైనది.

CWM 13:51

సత్యం ఒక పక్షానికి చెందదు

నేను ఎవరినీ తప్పు పట్టటం లేదు; నేను ఎటూ చెందను. నా దృక్పథం ఇతరుల కంటె భిన్నంగా వుంటుంది. అది నా అంతరాత్మకు మాత్రమే తెలుసు. మానవునితో సహా ప్రపంచంలో జీవజాలమంతా కొన్ని స్పందనలకు లోనై యుంటుంది. అందులో సింహభాగం అనృతం, అజ్ఞానం అస్తవ్యస్త విధానాలూ వుంటాయి కూడా. వీటిని ఛేదించుకుంటూ సమున్నత స్థరాల నుండి వస్తున్న సత్య, సామరస్య స్పందనలు ఇందులో ప్రవేశిస్తాయి.

ఈ దృష్టితో చూస్తే అహంకార మమకారాలు గాని, వేర్పాటుదోరణులుగాని తమ ఉనికిని కోల్పోయి కేవలం భ్రమలుగా మిగిలిపోతాయి. ఇప్పుడు మనం చూస్తున్న అస్తవ్యస్త పరిస్థితికి గందరగోళం కూడా తోడయితే మళ్ళీ సమతౌల్యం, సామరస్యం పునరుద్ధరించటానికి నేను కొన్ని ప్రత్యేక స్పందనలను ప్రవేశపెట్టాల్సి వుంటుంది. వీటి భారం వ్యక్తుల పైన మాత్రం పడదు. వారి 'విరసం' మాత్రమే అది ఛేదించాల్సిన లక్ష్యం.

నీ విషయానికి వస్తే, నీవు సహజంగానే సత్యం వైపు మొగ్గుతావని, మరేదీ సమర్థించవనినీ అనిపిస్తుంది. అసలు అసత్యాన్ని, గందరగోళాన్ని ఎవరు సమర్థించినా అది అభిలషనీయం కాదు గదా?

CWM 17:238

ప్రశ్న: సత్యం ఏ పక్షాన ఉన్నా దైవకృప అందుకు సహకరిస్తుందా?

సమా: అవును

ప్రశ్న: రెండు వైపులా అసత్యమే ఉంటే దైవకృప దూరంగా వుండిపోతుందా?

సమా: కాదు: దాని పని అది చేసుకుంటూ ముందుకు పోతూనే వుంటుంది.

ప్రశ్న: అసలు ఈనాటి సంఘర్షణలు రెండవ ప్రపంచ యుద్ధకాలం లాంటివా?

ఆనాడు, నిజానికి, ఆ కృప ఏకపక్షంగానే సహకరించింది గదా — కనీసం స్థూలంగానైనా?

సమా: ఇందులో రెండు విభిన్న అంశాలు ఉన్నాయి గదా? 'దైవకృప', దాని ఫలితమైన 'విజయోత్సాహం'. ఈ రెండూ ఒకే స్థాయికి చెందినవి కావు కదా?

సత్యం క్రమంగా విజయపథంలో ముందుకు పోతుంటే మనం ఊహించని మార్పులు చోటు చేసుకుంటాయి. వీటి సమగ్ర స్వరూపాన్ని దేశకాల పరిస్థితులే అర్థం చేసుకోగలవు.

CWM 13:381

చెప్పుడు మాటల నుండి దూరంగా వుండండి

ఇతరులు ఏం చేస్తున్నారని గాని, ఏం చెయ్యటం లేదని గాని చెప్పుకోవటం మంచిది కాదు. అట్లాంటి మాటలు వినటం కూడా దోషమే.

అవి పట్టించుకోవటమే శుద్ధ తప్పు.

ఖండించటమూ తప్పు క్రింద లెక్కే.

ఇదంతా శుష్కదండగ; మన చేతనను కించపరుస్తుంది. ఇట్లాంటి తప్పుడు అలవాట్లను మన వాతావరణం నుండి సమూలంగా తృంచివేస్తేనే తప్ప మన ఆశ్రమం దివ్యత్వాన్ని చేరుకోలేదు.

CWM 14:207

అనవసరంగా మాట్లాడిన ప్రతి మాట చెప్పుడు మాటల క్రింద లెక్కే

దురుద్దేశంతో కూడిన ప్రతి మాట, ప్రతి అపనింద వాక్యం చేతనను అధోగతి పాలు చేస్తాయి. ఇక మనం నీచమైన భాషను గాని, పదజాలాన్ని వాడామా అది ఆత్మహత్యా సదృశమే.

*

అజ్ఞానంలో పడి ఇతరులను గురించి చెడ్డగా మాట్లాడితే చేతనకే చెరుపు; అధోగతిలో పడ్డట్టే!

*

సత్యనిష్ఠ కోరుకునేవారు బాహ్యసంబంధాల గురించి పట్టించుకో గూడదు.

*

ఒకరికి అనుకూలంగా, వేరొకరికి వ్యతిరేకంగా ఉండటం సత్యం పరిధికి దూరంగా వున్నట్లే.

*

ఇతరులను ఎత్తి చూపటం, దూషించటం లాంటి అరాచకపు పనులు చేతలలోను, వ్రాతలలోను రానీయవద్దు; వాటిని విడిచిపెట్టండి. సత్యం నిజంగా జయించాలంటే, నూతన భావాలతో సమరం సాగించాలి; వ్యక్తిత్వాల కోసం కాదు.

CWM 15:205, 232, 268, 56

శ్రీమాత

అనువాదం: కె. ఆర్. ఎల్. నరసింహారావు

అసత్యానికి ఇదొకటే విరుగుడు

"మన చేతనలో భగవంతుని ఉనికికి గల పరస్పర విరుద్ధ భావాలను వదలించుకోవాలి."

అవును, అది నేను నొక్కి వక్కాణిస్తాను. అదే సత్యం. అసలైన సత్యం. ఎవరికి అర్థం అయినా కాకపోయినా అదే నిగూఢ సత్యం.

మనలోని దివ్యత్వం ఆవిష్కరింపబడటానికి గాని, మరుగు పరచటానికి గాని అడ్డువచ్చేవి ఏదైనా అవన్నీ అసత్యాల క్రింద లెక్కే!"

CWM 11:331

శ్రీమాత

అనువాదం కె. ఆర్. యల్. నరసింహారావు

సత్యాన్నే ఆశ్రయించు

సత్యానికి, అసత్యానికి మధ్య తేడా నెలా గుర్తించాలి

సత్యం యొక్క ప్రకాశం ఎల్లప్పుడు ప్రజ్వలిస్తూ, అది మనలోని చీకటి శక్తులను అణచి, నిరంతరం సత్యం యొక్క ప్రభావాన్ని ప్రసరింపజేయాలంటే, మనలోని ప్రేరణల ప్రారంభ కదలికలను, చర్యలను పరిశీలించి, అవి సత్యం నించి వచ్చాయో, అసత్యం నించి వచ్చాయో బాగా వివేచన చేసి తెలుసుకో. అసత్యం నించి వచ్చిన వాటిని తిరస్కరించి, సత్యం నించి వచ్చిన వాటిని ఆచరించాలి.

ఈ విచక్షణా జ్ఞానమే ఈ పృథ్వి వాతావరణంలో సత్యప్రకాశ అవతరణ ఫలితాలలో ప్రథమం.

నిజానికి సత్యం నించి వచ్చే ప్రేరణలు, అసత్యం నించివచ్చే ప్రేరణలకి మధ్య తేడా గుర్తించడం చాలా కష్టసాధ్యమైనదే — సత్యప్రకాశం ప్రసాదించిన ఈ ప్రత్యేకమైన బహుమానాన్ని గ్రహించితే తప్ప. ఆ విచక్షణా జ్ఞానం అందదు.

ఏమైనా, మనకు సహాయకారిగా ఉండడానికి మనం ప్రారంభంలో ఒక నిబంధనను ఆసరాగా తీసుకుని, ఏది శాంతి, విశ్వాసం, ఆనందం, సమత, విస్తృతి, ఐక్యత మరియు ఆరోహణాత్మక ఎదుగుదలకు తోడ్పడుతుందో దానిని సత్యం నుండి వచ్చింది గాను, ఏది అస్థిరతని, సందేహాన్ని, సంశయాన్ని దుఃఖం, వైషమ్యం, స్వార్థం, ఇరుకుతనం, తమస్సు, నిరుత్సాహం నిస్పృహ కలిగిస్తాయో అవన్నీ సూటిగా అసత్యం నించి వచ్చినవిగా తెలుసుకోవాలి.

CWM 12:302

సామరస్య లోపం, గందరగోళం, సత్యాన్ని ఎదుర్కొనేశక్తి లేనందువల్ల ఉత్పన్నమౌతాయి

ప్ర: ప్రస్తుతం ఆశ్రమంలో సహకారము, సయోధ్య ఆవశ్యకమని తెలుసు, కాని ఎంత ప్రయత్నించినా నేను విఫలమౌతున్నాను.

సమా : సత్యం యొక్క క్రియాచరణను అసత్యం అడ్డుకోవడం వలన ఈ ప్రపంచం అంతటా అసమగ్రత, అస్తవ్యస్తత వ్యాపించాయి. ఇక్కడ ఆశ్రమంలో సత్యం యొక్క

కార్యాచరణ మరింత ఎరుకతో, ఏకాగ్రతతో ఆచరించబడటం వలన, దాన్ని ప్రతి కూలించే శక్తులు కూడా అధికంగా ఉంటాయి.

ఇట్టి అల్లకల్లోల పరిస్థితిలో చాలా మంది వ్యక్తులు ఈ సంఘర్షణాత్మక శక్తుల చేత తోలుబొమ్మల్లా నడపబడతారు.

CWM 13:57

నీవు చెప్పినట్లుగా ఆశ్రమంలో పరిస్థితులు బాగా లేవు. బహుశా మరింత చెడుగానే ఉండొచ్చు. నేను శ్రీఅరవిందులు చెప్పినట్టే చెప్తాను: చైతన్య పరివర్తన జరగనంత వరకు నిజానికి ఏ మార్పు సాధ్యం కాదు.

నీవు కలగచేసుకుంటే మంచిదే! ఉదాహరణగా ఉండే ఆచరణగా మంచిదే. — కాని అది ఆ మరుసటి రోజుకే మరింత చెడుగా పరిణమిస్తుంది.

కనీసం మనం సత్యాన్ని అభివ్యక్తి కమ్మని పిలవలేము., ఎందుకంటే అసత్యం ఎంత తీవ్రంగా, విస్తృతంగా వ్యాపించిందంటే, దాని ఫలితం మొత్తం నాశనమవటానికి దారితీస్తుంది. అయినా దైవకృప అనంతం, అపారం, అది ఒకదారి చూపవచ్చు.

CWM 13:157

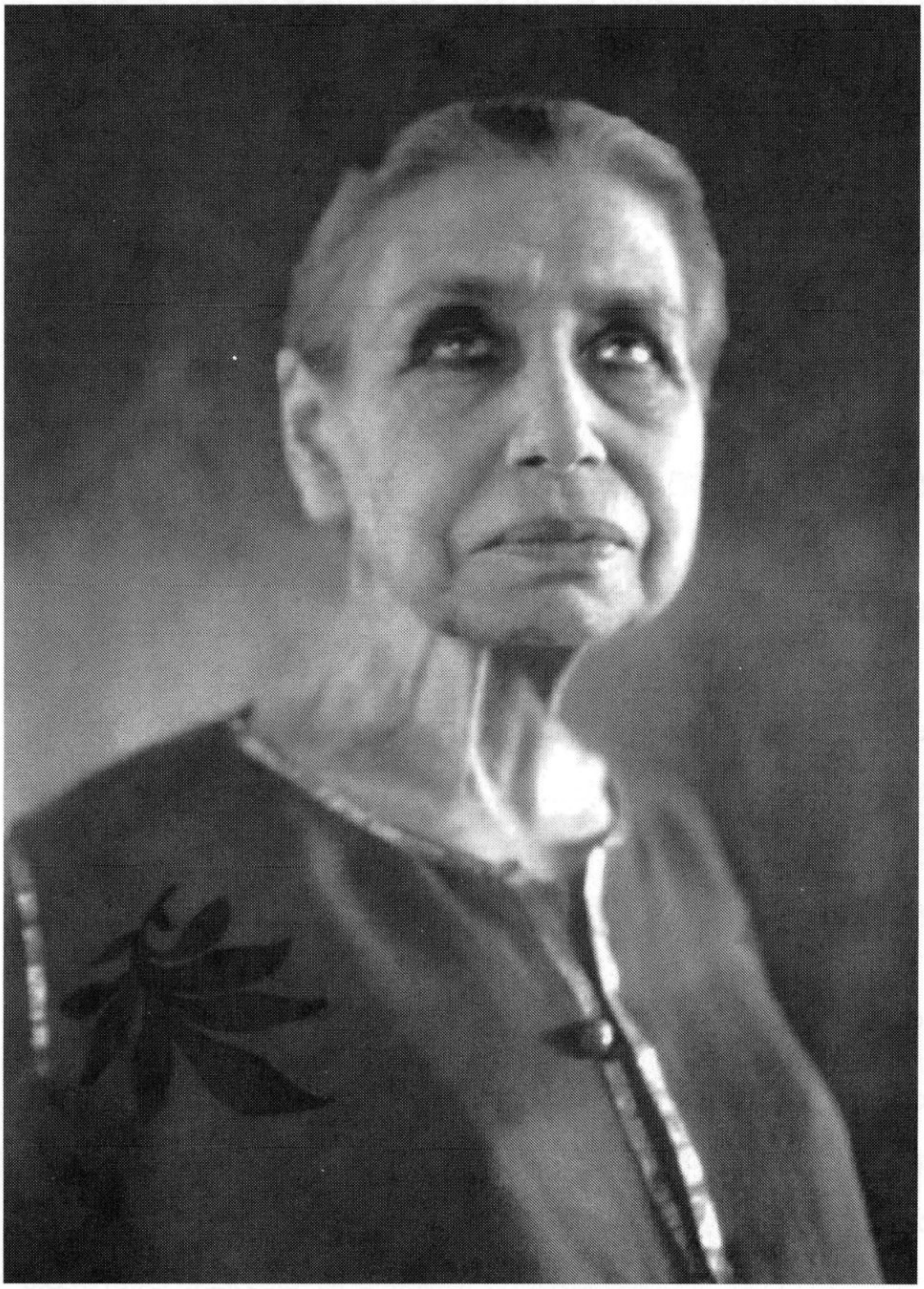
ఒకే ఒక్క రక్షణ ఉంది

ఆ దివ్యచైతన్యానికి క్షణమాత్రం మానవుల కున్నటువంటి చేతన లాంటింది వున్నట్లయితే ఈ ప్రపంచం అంతరించి ఉండేదని నా కర్థమైంది... మనకు చెడుగా కన్పించే విషయాల పట్ల మన సహజ సత్వర ప్రతిక్రియలు ఎలాగుంటాయంటే అసత్యమైన విషయాన్ని నాశనం చేయాలన్న ప్రతిచర్యలుగా వుంటాయి. అవన్నీ సత్వర ప్రతిచర్యలు — పరివర్తన చెందించాలని కాదు, నాశనం చేయాలని — నీ కర్థమైందా, ఆ రెండింటి మధ్య చాలా అంతరం ఉంది.

అవును.

అది అతి సహజం, అంటే అసత్యాన్ని వెంటనే నిర్మూలించాలన్న యోచన — అయితే అదే కదలిక ఆ పరాత్పరుని చైతన్యంలో ఒక్క క్షణం కలిగినా, ఈ ప్రపంచం అంతరించిపోయేది!

నీకు తెలుసా, వంచన, వంచనాత్మక చర్యలు ప్రతి చోట మంచి సంకల్పాలుగానే చూపబడుతున్నాయి. ఎవరైతే మరొకరిని వంచన చేయడాని కిష్టపడరు, కాని

మనం అసత్యాన్ని దైవానికి సమర్పిద్దాం, అప్పుడు అతడు దానిని ఆనందమయసత్యంగా పరివర్తన చేయగలడు.

CWM 14:196

శ్రీమాత

అనువాదం: డి. సత్యవాణి

వారిని వారు వంచించుకుంటారో వాళ్ళు చాలా ప్రత్యేకమైన వ్యక్తులు. ఇవన్నీ నేను కనుక్కున్నవి కావు, నేను స్వయంగా దర్శించిన విషయాలు, అయితే అవి అరుదుగా, చాలా ప్రత్యేక స్థితుల్లో, కొన్ని సందర్భాల్లో కన్పిస్తాయి — కాని నాకు ఈ మొత్తం ప్రపంచం యొక్క, మానవ ప్రయత్నం యొక్క, మనుషుల యొక్క అన్నింటి సమిష్టికృషియొక్క అవగాహన, దర్శనం వుంది.... మనం వంచనలో జీవిస్తున్నాం.... అది భయంకరం!... మరింత బాధ కల్గించే విషయం మనిషి ఎదుటివారిని మోసంచేసేదాని కన్నా, తనను తానే ఎక్కువగా మోసం చేసుకుంటాడు.

(మౌనం)

దీని అర్థం, మనం దేన్నీ ఉన్నది ఉన్నట్టుగా చూడం.

(సుదీర్ఘ మౌనం)

ఒకే ఒక్క రక్షణ ఉంది: అది దైవాన్ని ఆశ్రయించి ఉండడం.

(పిడికిళ్ళు బిగించిన సూచన)

అంటే మనం దైవమని యోచిస్తున్నదాన్ని పట్టుకోడం కాదు, ఏది దైవమని భావిస్తున్నామో అది కూడా కాదు,... ఉండవలసినది ఒక ఆకాంక్ష... సాధ్యమైనంత నిజాయితీతో కూడిన ఆకాంక్ష, దానిని ఆశ్రయించి ఉండాలి.

CWM 11:261- 63

మనలను రక్షించేది ఒక్క సత్యం మాత్రమే

అంతరించే ముందు అసత్యం విపరీతంగా విజృంభిస్తుంది.

ఇప్పటికీ, మనుషులు విషాద సంఘటనల ద్వారానే పాఠం నేర్చుకుంటారు. వాళ్ళు సత్యానికి కళ్ళు తెరవడానికి ముందు ఆ వినాశనం జరగాలా?

అలా జరగకుండా ఉండేలా మిమ్మల్నందరిని కృషి చేయమని అడుగుతున్నాను.

ఒక్క సత్యమే మనలను రక్షించగలదు. వాక్కులో సత్యం, కర్మలో సత్యం, సంకల్పంలో సత్యం, సంవేదనలో సత్యం. సత్యాన్ని ఆచరించడమా, లేక నాశనం చెందడమా అన్న రెండింటికి మధ్య మనం ఎన్నుకోవాలి.

CWM 13:217

శ్రీమాత

అనువాదం: డి. సత్యవాణి